

PINK PEOPLE

NO 13
JAN-
FEB
1984

THEORIE
STRATEGIE
AL
ROERMOND
GO
VERANDERING
IDEE
INGEST
FLIKKER
IJER
VROUWEN
VENL

"PINK-PEOPLE"

twee-maandelijke uitgave door 't
N.V.I.H. - COC - VENLO.

Blad met informatie en meningen.

Abonnement: hfl. 15,-- per jaar.
(banknr. 57.94.70.112 t.n.v. penn.
meester COC Venlo), onder vermelding
van P.People.

Informatie over lidmaatschap en/of
abonnement, oftewel voor het inzen-
den van reacties en/of opgave adver-
tenties:

N.V.I.H. COC VENLO,
REDAKTIE PINK-PEOPLE,

POSTBUS 611,

5900 AP VENLO.

REDAKTIE-TEAM:

CLEMENS LANTMAN (KOÖRDINATOR),

JOHN WIJNHOFEN,

PETER VENNEKENS,

BEN JANSSEN,

HUB OITMAN.

Het redactie-team van Pink-People
wijst er op dat ingezonden brieven
of artikelen, door hen ook als zo-
danig beschouwd worden.

Dat betekent dat de schrijver van
brieven of artikelen verantwoorde-
lijk is voor de inhoud ervan en
dat de inhoud niet vanzelfsprekend
door het (gehele) redactie-team ge-
dragen wordt.

De redactie houdt zich het recht voor,
om aangeboden artikelen en/of brieven
niet op te nemen in dit blad.

INHOUD:

Van de redactie	2.
Oplossing puzzel 12	3.
Gedicht	3.
Van achter de bestuurstafel	4.
Thema-avond de straat op	5.
Flikker je vrijer	6.
1984-Homojaar	13.
COC-stadsgroep Roermond	14.
Video-festival COC-Venlo	15.
Swingfeest	15.
Theorie van de strategie	16.
Ledenwerfaktie	18.
Strategie van de dialoog-2	20.
COC-Venlo informatie	25.
Madame Gigi in Roermond	26.
Puzzel	26.
Praatgroepen COC-Venlo	27.
Vrouwengroep	27.
Werkgroep Opvang-Introductie	27.
Orpheus afdeling Limburg	28.
Neurosenleer en Vrouwenhaat	29.
Hier loopt uw angst	30.

"VAN DE REDAKTIE!"

(john wijnhoven).

Wéér een naam toegevoegd aan het redaktieteam!

Omdat ik als nieuw lid ben aangenomen binnen het redaktieteam van Pink-People werd er op de laatste redaktievergadering besloten (ik was het daar helemaal mee eens; vond het zelfs leuk), dat ik de inleiding voor dit nummer zou verzorgen, want dan kon ik me tegelijkertijd voorstellen!

Om dan maar meteen met het laatste te beginnen: Ik weet (nog) niets te zeggen. Ik weet écht niet wat ik over mezelf moet zeggen, wat voor de lezers van Pink People belangrijk zou zijn om te weten.

Ik kan wel gaan opsommen wat zoal mijn dagelijkse bezigheden zijn, of hoe oud ik ben, of waar ik mijn pilsje o.i.d. pleeg te drinken, maar is dat van belang?

Ik denk, dat wanneer ik me voor zou gaan stellen, ik iets zou moeten zeggen over mijn visie op zaken die passen binnen het kader van het COC (Venlo). Welnu, dat lukt me natuurlijk niet zomaar even in een inleiding. Daarom ben ik nu juist redaktielid geworden.

Ik wil proberen op die manier, zo af en toe eens een balletje op te gooien. Verder wil ik graag af en toe mensen interviewen en de inhoud van die interviews weergeven in de Pink-People. En verder is het natuurlijk zo, dat een aantal mensen me toch al kennen, vanwege andere activiteiten binnen het COC-Venlo.

Over tot de orde van de dag:

Voor sommige mensen is het gewoon om weer een Pink-People te ontvangen. Voor anderen is het heel nieuw en voor wéér anderen is het een hele tijd geleden dat ze Pink-People ontvingen. In eerder uitgegeven Pink-Peoples werd al geschreven over de veranderingen wat

de lay-out betreft van dit blad.

Dit is de hernieuwde uitgave.

Wij, het redaktieteam, zijn van mening dat niet alleen de lay-out gewijzigd en verbeterd is, maar dat het blad kwa inhoudelijkheid er ook zeer op vooruit is gegaan.

Een ding blijven we nog steeds missen: een (grotere) bijdrage van kopij door vrouwen.

Vanwege de hernieuwde uitgave, hebben we besloten om van deze Pink-People 'n PRESENTIE-EKSEMPLAAR te maken.

Dat hebben we natuurlijk niet zomaar gedaan! Nee, we hopen dat mensen die opnieuw Pink-People ontvangen, of dat mensen die nu voor het eerst Pink-People ontvangen, besluiten om zich (weer) te abonneren.

Verder wil ik een beroep doen op dié instellingen (openbare bibliotheken, gezondheidscentra, verwijzende instellingen, enz.) die tot op heden de nummers van Pink-People gratis ontvingen: Zou een kleine geldelijke tegemoetkoming, ondanks de bezuinigingen van overheidswege (het COC merkt dit ook aan hun subsidie-toekenning), misschien tóch mogelijk zijn?

EEN OPROEP AAN ALLEN DIE NIET COC-LID ZIJN:

MAAK OOK VOOR DIT JAAR WEER HFL. 15,--
OVER OP BANKNUMMER 57.94.70.112. T.N.V.
PENNINGMEESTER COC VENLO.

Vermelding: Pink-People.

Een jaar lang krijg je Pink-People dan thuisbezorgd.

Diegenen die niet alleen een abonnement willen op Pink-People, maar écht lid willen worden van het COC, kunnen hierover een stukje verderop in dit blad meer lezen. Ben je COC-lid, dan krijg je gratis Pink-People thuisbezorgd!

De inhoud van deze Pink-People is wel zeer veelzijdig.

Even kregen wij de neiging om deze uitgave het thema "VERANDERING" te geven.

Bijna alle mensen die iets voor deze uitgave geschreven hebben vinden namelijk dat er iets moet veranderen, dat het zo niet langer kan.

De wijze waarop, daar lopen de meningen nogal over uiteen. En dat moet kunnen. De een wil dit proberen bij een pilsje, de ander ziet het meer zitten middels harde konfrontatie. Prima, zolang er mogelijkheden blijven bestaan om te dialogeren.

Hoe dan ook, door het feit dat je homo bent, word je gedwongen om uit het overheersende rolpatroon te stappen, wil je tenminste trouw zijn aan jezelf (en aan wie zou je eerder trouw zijn, dan aan jezelf?).

Gevolg van deze oorzaak is VERANDEREN. Veranderen betekent: ANDERS MAKEN. En dat woordje maken, duidt erop dat er werk aan de winkel is: Voor ons allemaal.

Deze Pink-People is er een naar ons hart.

Niet alleen voor, maar ook door lezers ervan gemaakt.

DAT MOET ZO BLIJVEN.

Ingezonden artikelen, gedichten, reacties, opmerkingen + suggesties zijn onmisbaar.

Omdat de voorbereidingen van de uitgave van Pink-People meer tijd vragen dan voorheen, is het noodzakelijk dat iedereen zich strikt houdt aan de sluitingsdatum voor inleveren van kopij. Deze is vastgesteld voor het volgende nummer op 01 MAART 1984.

Tenslotte wil ik wijzen op het overzicht van activiteiten m.b.t. het internationale homojaar, dat u elders in dit blad aantreft.

Vergeet je niet die fl. 15,-- over te maken op banknummer 57.94.70.112.

John Wijnhoven.

OPLOSSING van PUZZEL Nr. 12

I K A T T E N - B A K K E R I J
D O S - E R O S - S I O N - V
O K E R - F O S S I E L - W E
L - M U G - R - P E K - K A R
A S - K O L - P I L - V A R A
A L S - K A N O N - M A S S A
T A K S - S O L - P O R T - R
- G E - P E R I K E L - E N -
B - L U U R - T I P - H E E N
L O T U S - L I T E R - L U I
A D E R - D I E - R U I - T E
K O R - K E E - B - S O F - M
E L - B O F F E R D - N O T A
N - P E S O - K U I P - T O N
D U I S T E R - G E S T O L D

GEDICHT: VAN HARRIE, VOOR RICHARD. NOG ALTIJD WEER...

De eerste keer
was de prins er ook geweest
aan de andere kant
bij het meer
waar wilde bloemenjonkers
van de mooisten het meest
vieren met frêle bijenruiters
een zwierig rose feest
waar men nu ook weer
wachtte
in onderschatte weelde
op de prins die in zijn pikante
koningsbroekje
met zijn ogen streelde
en met zijn tong en tanden
lange lieve woorden lachte
zoals: ik zoek je
hij voelde zich bespied
wou toch weer komen
liet zijn kroontje uit zijn krullen
ging gewoon
wachten op de prins
die in zijn mooiste blauwe broekje
hem vragen zou
waar was je, ik zoek je
men zag hem niet meer.

Harrie Doesborgh.

HET VEELZIJDIGE CAFE IN VENLO:

- * ELKE 2E EN 4E MAANDAG V.D. MAAND ALLEEN GEOPEND VOOR VROUWEN.
- * ELKE 1E EN 3E MAANDAG V.D. MAAND MANNENKAFEE.
- * VERDER IS ONS CAFE ELKE DAG GEOPEND VOOR EEN VEELZIJDIG PUBLIEK.

"EUGENIA"

HOGEWEG 2, 5911 EB VENLO.

TELEFOON: 077-43540.

VAN ACHTER DE BESTUURSTAFEL.

(René Bardeel).

Met verbazing blader ik door de vele vellen papier, waar onze bureaucratiese vergaderwoede en besluitvorming debet aan zijn. Een voordeel heeft zo'n manier van werken wél, nl. alle uitgevoerde of nog uit te voeren activiteiten staan keurig genotuleerd, zodat we daar een goed overzicht van hebben, waarmee we ons geheugen van tijd tot tijd wat op kunnen frissen.

De bedoeling van deze telken male terugkerende column is een beeld te schetsen van wat er zoal aan activiteiten heeft plaatsgevonden.

Het lijkt me echter verstandig, vanwege de droogte en uitgebreidheid dezer materie, alleen de belangrijkste punten te belichten.

Zoals Matthieu al in de Pink-People van november 1983 schreef, hebben enkele mensen uit het COC-Venlo plaatsgenomen in het Anti-Fascisties-Platform Venlo, kortweg AFP genoemd.

Naast het COC nemen nog vele andere organisaties deel aan dit AFP, een daarvan is (of beter: was) de Socialisties Partij, ofwel de SP.

De SP geeft een aantal brochures uit waarvan een genaamd is: "Arbeidersvrouw en Feminisme". In deze brochure worden een aantal uitspraken gedaan die voor het COC Venlo niet te verteren zijn.

Het komt er op neer dat feministen 'n mislukte seksuele relatie met een man achter de rug hebben en hierdoor lesbies worden, bovendien zou er geen enkel machtsverschil tussen mannen en vrouwen bestaan en het gezin is volgens de SP toch wel het natuurlijkste wat er is.

Hierop hebben we de SP bekritiseerd middels een brief waarin we het AFP hebben gevraagd maatregelen te nemen in deze.

Helaas heeft de SP hier niet middels een discussie op gereageerd, maar heeft

besloten uit het AFP te treden.

Ook de PSP en de Venlose Turkse Jongeren Vereniging, VTGD, hebben de SP bekritiseerd naar aanleiding van weer 'n andere brochure: "Gastarbeid & Kapital".

Ook hierop vond de SP het niet noodzakelijk te reageren.

Schijnbaar is de SP niet zo anti-fascisties als ze dachten!

Verder zal het COC Venlo een discussie starten over homoseksualiteit en fascisme (binnen het AFP) naar aanleiding van groepen mensen die wat angstig en onwennig tegen homoseksualiteit aankijken, maar wel bereid zijn hierover te discussiëren (m.n. de Turkse Jongeren). Een dergelijke discussie met Turken over homoseksualiteit mag vrij uniek genoemd worden, daar dit vanwege kulturele achtergronden erg gevoelig ligt: vandaar dat we via het landelijk bestuur van het COC een homoseksuele Turk hebben uitgenodigd om ons in de voorlichting te ondersteunen.

Een ander belangrijk punt is het gemeentelijk vergunningenbeleid t.a.v. het verlenen van vergunningen voor standplaatsen op de markt voor het stadhuis met informatiemateriaal e.d. Dit vergunningenbeleid is tamelijk restriktief en staat op gespannen voet met een aantal artikelen uit de Grondwet betreffende o.a. de vrijheid van meningsuiting.

Het COC-Venlo heeft een alternatief beleid in deze opgesteld wat door ongeveer twintig andere organisaties mede werd ondertekend en is vervolgens aangeboden geworden aan de Gemeenteraad Venlo.

Hiermee willen we bereiken dat het COC Venlo straks verzekert zal zijn van een wekelijkse standplaats, samen met andere instanties.

Zoals eenieder hopelijk al weet is 1984 het Internationaal Homojaar. Hieromtrent worden door het COC-landelijk vele activiteiten georganiseerd. Het COC-Venlo vindt het noodzakelijk om op plaatselijk nivo hier ekstra aandacht aan te schenken: dit willen we gaan doen middels huis-aan-huis-folders en dit dan 6 keer in één jaar, met elke keer een ander thema, b.v. "1984-internationaal Homojaar", "Homoseksualiteit en Geloof", "Homoseksualiteit en Fascisme".

Je begrijpt wel dat deze aktie veel geld en tijd gaat kosten. Reken maar

uit 6 x 10.000 folders! Vandaar... een oproep voor een geldelijke bijdrage en/of het mee verspreiden van de folders! Ons banknummer is: 57.94.70.512. Voorlichtingen hebben ook een zeer grote prioriteit gekregen en gaan dit sterk intensiveren door het aanschrijven van zéér vele instanties, scholen e.d. om daarmee op het feit te wijzen dat het COC-Venlo een speciaal getrainde voorlichtingsgroep heeft, die naast de al langer bestaande algemene voorlichtingen nu ook thematische voorlichtingen verzorgt waarbij specifieke onderwerpen ekstra aandacht krijgen.

Zoals al eerder vermeld kunnen niet alle activiteiten genoemd worden. Heb je interesse in wat er allemaal gebeurt binnen onze afdeling, dan ben je van harte uitgenodigd om eens een kijkje te komen nemen. Een oproep wil ik doen aan al die mensen die op een of ander gebied actief willen worden, maar dit om verschillende redenen tot nu toe niet gedaan hebben: ZET DIE STAP en kom eens kijken, of bel eens op voor nadere informatie. Telefoonnummer van de sekretaris, Matthieu Joosten: 077-44965. Telefoonnummer van de penningmeester, Jos Karis: 077-24003. Telefoonnummer van 't derde dagelijks bestuurslid, René Bardoel: 077-44965.

THEMA-AVOND: "DE STRAAT OP..."

Zoals al vaker het geval, was de opkomst voor deze thema-avond ook minimaal te noemen. Er waren zes mensen aanwezig! Alle zes waren dit actieve mensen van de werkgroep "stand". Het zal iedereen duidelijk zijn dat deze mensen het voor zichzelf niet zó hard nodig hebben om over dit thema te praten.

Het had een avond kunnen zijn waarop mensen op zijn minst eens meedachten over het reilen en zeilen van de vereniging waar zij deel van uitmaken. Het lijkt erop dat de meesten het niet zinvol vinden, het niet nodig vinden, of anderen de kastanjes voor hen uit het vuur willen laten halen. Voor dat laatste pas ik.

En als één van de twee eerste redenen de oorzaak van de geringe opkomst is, dan hoeven de thema-avonden niet meer gehouden te worden.

Gezien de duidelijke oproep in Pink-People, de aankondiging in het Dagblad voor Noord Limburg, de in ruim aantal tijdig verspreide affiches, had ik gerekend op een massale opkomst.

In een tijd waar diskriminatie hard over hand toeneemt, is het zéker niet aan hen die daar het slachtoffer van zijn, werkeloos toe te zien. Ook kunnen we het niet afdoen met: "Ach, het valt allemaal best wel mee", want daarin hebben we ons al eens eerder afgrijselijk vergist!

Het is ieders recht om op zijn minst zich zelf te kunnen zijn. Dat betekent niet dat je dan extreem radikaal, strijdbaar, links of wat dan ook zou moeten zijn. Het gaat er om dat je opkomt voor dié dingen, die voor jou belangrijk zijn.

Misschien is 't jammer, maar de opkomst van de laatste thema-avond heeft me doen besluiten mijn medewerking er niet meer aan te verlenen.

Wanneer je een vereniging als het N.V.I.H. - COC belangrijk vindt, dan zul je er op zijn minst zo af en toe eens aanwezig moeten zijn. En als dan de dingen niet aansluiten op je behoefte, dan moet je dat kenbaar maken. Mogelijk is er dān iets aan te doen.

Het is namelijk zeer frustrerend voor diegenen die konstant proberen het COC-Venlo nieuw leven in te blazen, te moeten konstateren dat er zo mat gereageerd wordt.

Ik vind dat alléén "gezellig" de soos bezoeken, of alléén maar Pink-People lézen niet voldoende is. Een stuk inzet, belangstelling, ondersteuning, weerwoord is onontbeerlijk.

Hopelijk vraagt eenieder die dit leest zich af, of deze schoen haar/hem past!

John Wijnhoven.

FLIKKER JE VRIJER!!!

"NA EEN MIDDAG IN DE STAD
ZOEKEN, HADDEN WE ER NOG
NIET ÉÉN GEVONDEN".

Bovenstaande zin heeft mij, terecht of onterecht, ontzettend kwaad gemaakt op alle leden van het COC Venlo en het functioneren daarvan.

Bijna drie maanden zijn wij, van het COC Venlo, bezig met het herstrukturieren van onze afdeling; bovendien is er een Roze Draad samengesteld die o.a. aangeeft:

1. dat wij homo's zo verschrikkelijk onderdrukt worden;
2. de maatschappij grotendeels is verdeeld in mannelijke en vrouwelijke rolpatronen;
3. dat ieder mens óók homoseksuele gevoelens heeft, maar deze niet ziet of wil zien.
4. dat al deze categorieën als mannelijk, vrouwelijk, homo, hetero opgeheven dienen te worden.

Al deze theoriën kunnen zeer vruchtbaar zijn, ze zijn dit helaas binnen onze afdeling niet, of althans onvoldoende.

De reden hiervan ligt m.i. in het feit dat onze akties niet aansluiten bij al die mooie theoriën. De balans tussen theorie en praktijk is zoek! Het voeren van akties als:

1. het geven van voorlichting aan scholen en vormingscentra;
2. het plakken van affiches en stickers;
3. het twee maal per week op de markt staan met informatie en flikkers

kunnen prima akties en communicatiemiddelen zijn, maar deze akties zijn van beperkte, tijdelijke en selectieve aard.

Beperkt omdat we maar 'n kleine groep mensen daarmee bereiken. Tijdelijk omdat we niet continue dit soort akties kunnen voeren. Selectief omdat alléén dié mensen infor-

matie oppikken, die al bereid zijn zich door ons over dat onderwerp te laten informeren, de rest wendt zijn/haar blik af.

Er bestaat echter een 24-uurs-aktiemiddel, die al deze nadelen ondergraaft, namelijk het vormen van een flikkeridentiteit als tegengif voor de heteromoraal, zodat wat in de zin boven dit artikel staat, niet meer hoeft voor te komen.

Alvorens in te gaan op het verschijnsel flikkeridentiteit vind ik het noodzakelijk om in volgorde in te gaan op de inhoud van begrippen die onlosmakelijk zijn verbonden met het bewust flikker zijn.

SUBKULTUUR.

Naarmate je denkt dat je een ruimer bewustzijn krijgt van hoe het hele zootje in elkaar zit, ga je o.a. ook zien dat er naast de heterokultuur, of wel hetero-seksueel-systeem, ook nog andere, dééls losstaande culturen bestaan; deze noemen we dan sub-kulturen.

Sub-kulturen die betrekking hebben op de inhoud van dit artikel, zijn naast de heterokultuur:

- mannen-sub-kultuur;
- vrouwen-sub-kultuur;
- homo-sub-kultuur.

Een sub-kultuur kenmerkt zich door 't feit dat ze eigen normen, waarden, gevoelens, gedragingen en verwachtingen heeft die min of meer specifiek zijn voor die sub-kultuur. Sub-kulturen kunnen een voordelig en nadelig effect hebben op het bevorderen van de emancipatie die wij voorstaan.

NADELIG EFFEKT VAN SUBKULTUREN OP DE EMANCIPATIE.

Een nadelig effect heeft ze als b.v. homo's blijven steken of zitten in zo'n homo-sub-kultuur. Het hele systeem heeft deze mensen in feite zo geïsoleerd en ingekapseld dat ze 'n heel eigen leefwereld hebben; daarvoor ontstaat 'n nieuwe markt, en springt de industrie daar gretig op in: er zijn bijvoorbeeld speciale homo-bladen, homokafees, homosauuna's, homoporno, enz., enz.

Je begrijpt natuurlijk wel dat deze categorie mensen niets bijdraagt aan de emancipatie en integratie van ho-

moseksualiteit. Deze mensen zitten in feite gevangen en gedwongen in hun eigen sub-kultuur, waar ze geen gevaar vormen voor het heteroseksuele systeem.

Als ze toch 'n keer buiten de deur in de heteromaatschappij b.v. boodschappen moeten doen, of naar de homobar willen, zetten ze gewoon hun heteroseksuele masker op en zijn dan niet herkenbaar. Pure zelfonderdrukking!

VOORDELIG EFFEKT VAN SUB-KULTUREN OP DE EMANCIPATIE.

Een voordelig effect van b.v. zo'n homo-sub-kultuur is als je juist die specifieke uitingen en gedragingen meer vorm wilt geven en je daarmee een soort tegenkultuur vormt tegen die ene overheersende heterokultuur. Een schepping van flikkerkultuur vindt plaats in het uiten van die specifieke eigenschappen in literatuur, kunst, maar ook een eigen taalgebruik, gedragingen, kleding, gevoelens; kortom een flikkeridentiteit.

Juist deze kulturele uitingen moet je dan uitspuwen over het heteroseksuele systeem waardoor in feite je "eigen" ik een zeer machtig en politiek wapen wordt.

Het "persoonlijke" tot politiek verheffen (hierop kom ik later terug).

EMANCIPATIE.

Emancipatie ontstaat dan, wanneer mensen verleid worden jouw kultuuruitingen over te nemen, of althans daarmee participeren. Wat dit betreft zijn er zeer zeker positieve ontwikkelingen. Denk b.v. aan de vrouwen- en mannenbeweging, die in feite aan dezelfde scheidslijn staan als wij, n.l. tegenover het heteroseksuele systeem, hoewel ook met deze vrouwen- en mannenbewegingen vaak een appeltje te schillen valt.

In Eindhoven, waar ik ook een jaar actief ben geweest in de homobeweging, zag je dat veel groeperingen van mensen ook zeer bewust en krities bezig waren met b.v. rolpatronen, seksualiteitsbeleving en homoseksualiteit.

Als gevolg hiervan hebben flikkers en potten zich in kunnen nestelen in woongemeenschappen en woongroepen waardoor ook een aantal flikkers een flinke vinger in de pap hebben bij de opvoeding van kinderen.

Dit moeten we nu juist zien te bereiken, we moeten in feite al die enge en monogame gezinsbunkers binnendringen en afbreken en juist zorgen dat we medezeggenschap krijgen in het opvoeden van kinderen: deze krijgen dan een ruimere en bredere keuze in identifikatiemodellen, de jeugd heeft de toekomst!

Dat noem ik een daadwerkelijk voorbeeld van emancipatie, en heeft niets te maken met de onderhuidse en gevaarlijke schijntolerantie die nu heerst.

Gevaarlijk is deze, omdat schijntolerantie moeilijk te onderkennen en bloot te leggen is, vandaar dat een zuiver bewustzijn zo belangrijk is.

BEWUSTZIJN.

Maar waardoor komt het dan, dat zo'n zuiver bewustzijn, wat dat dan ook moge zijn, zo vaak bij homo's ontbreekt en zelfs de meeste homo's die onderdrukking niet ervaren, of niet willen ervaren als zodanig?

Dit nu komt voor een heel belangrijk deel door het feit dat we zelf opgevoed en geïndoktrineerd zijn door de vijand, n.l. de heteromaatschappij. We komen immers zélf uit die gezinsbunkers waarin die heteronormen en waarden zo sterk verankerd liggen. Als logies gevolg van deze gezinskathedraal zien we vanaf de dag dat we onze ogen open deden, als onderdeel van die heteronormen ook, dat aan ieder mannetje een vrouwtje gekoppeld is:

aan opa een oma;
aan oom een tante;
aan pappa een mamma;
aan broer een schoonzusje;

aan buurman een buurvrouw... enz.
Als logiese konsekwentie van deze alles overheersende heteromoraal kunnen we ons als kind zijnde met niets anders identificeren, of spiegelen.

We krijgen in feite geen eerlijke kans om te kiezen, simpelweg door het feit dat er niets te kiezen viel, alles was vastgelegd, vanzelfsprekend dus dat we ook die normen, waarden en gevoelens overnamen, waartegen we nu moeten vechten.

Daarom zullen we ons voor een deel moeten heropvoeden. Dit is een innerlijke strijd waar ieder van ons voor zichzelf moet kunnen bepalen hoever hij/zij daarin wil en kan gaan.

Door deze "eigen" heterogevoelens, -waarden, en -normen, hebben we geen

zuiver blikveld meer; ons zicht wordt vertroebeld door het bezinksel en afval, ontstaan door die opvoeding en indoktrinatie; we zullen ons daar nooit geheel en al aan kunnen onttrekken (tenzij we naar Poona gaan). We komen uit deze maatschappij, we zijn er door gevormd en zullen als gevolg daarvan altijd kenmerken typies door die maatschappij blijven behouden: goede en slechte.

Voor mij houdt mens en flikker zijn in, dat we weer zo helder als mogelijk gaan leren zien. Een voorwaarde hiervoor is ons bewustzijn te verruimen en als het ware alles door een roze bril te leren bezien, zodat we de goede en slechte eigenschappen van deze maatschappij en dus onszelf leren onderkennen en vervolgens te vernietigen of te intensiveren. Aangezien ik een sterk vermoeden heb dat tal van onze leden, inclusief mezelf, en al die mensen die denken of beweren dat de homo-onderdrukking wel mee valt, en dat Nederland oh zo tolerant is, niet dát bewustzijn hebben, dat je zou kunnen zeggen dat je zou kunnen zeggen dat desbetreffende persoon door een roze bril kijkt (je kijkt door een roze bril als je duizend voorbeelden van homo-onderdrukking kunt vinden). Daarom vind ik het noodzakelijk enkele technieken aan te reiken die ten doel hebben dit bewustzijn te verruimen.

Het lezen van flikkerstrijdlectuur of -literatuur, zoals bijvoorbeeld "Homopolitieke teksten" en niet te vergeten "De verkeerde krant" (van de roze driehoek).

Voorts is het met elkaar bespreken van angsten, remmingen, of juist 't tegenovergestelde hiervan ook zeer bevorderlijk, alsmede het spelen van rollenspelen die je dwingen in de huid van je vijand te kruipen en je daardoor weerbaarder te maken.

Hiermede heb ik echter nog niet aangegeven wát die onderdrukking en bewustwording nu precies zijn. Dit kán en wil ik ook niet doen; het is nl. een ervarings- en gevoelswereld, die je alleen begrijpt en voelt als je je ontdaan hebt van die heterogevoelens, -normen, -waarden en daarnaast alternatieven ontwikkeld hebt, die ik dan een flikkeridentiteit noem. Pas dan ervaar je die onderdrukking werkelijk.

Dat je die onderdrukking moet voelen, kan ik simpel uitleggen aan de hand van een voorbeeld van een gebroken been: als ik nooit een gebroken been heb gehad, kan ik alleen maar wéten -omdat me dat verteld is- dat dat pijn doet: ik kan het echter niet voelen. Een ander voorbeeld is, als mannen zeggen dat ze weten wat vrouwenonderdrukking inhoudt: dat is onzin, ze zullen inderdaad rationeel wat voorbeelden hiervan kunnen noemen; ze voelen het echter niet, ze zijn immers zelf geen vrouw. Vandaar dus dat deze begrippen niet uit te leggen zijn, zelfs niet in de mooiste literaire bevoordingen; je moet ze zélf zoeken, zélf ondervinden. Ik ben wel bereid, graag zelfs, om mee te zoeken.

HETERO-IDENTITEIT.

Als men wil omschrijven wat een flikkeridentiteit is, zal men eerst moeten kunnen aangeven wat een hetero-identiteit is. Ook omdat ik al gezegd heb dat het deels als tegengif beschouwd moet worden.

In deze samenleving bestaan zoals eenieder maar al te duidelijk is gemaakt mannen en vrouwen: dit is een biologies vaststaand feit.

Er bestaat echter ook vrouwengedrag en mannengedrag. Dit noemt men rolpatronen of sexe-identiteiten. Hierdoor ontstaan de al eerder genoemde mannen- en vrouwensubkulturen.

Dit vrouwen- en mannengedrag dat grotendeels tegenovergesteld is aan elkaar, zorgt ervoor dat mensen zich onvolledig voelen zonder een relatie met iemand van het andere geslacht.

Je zou het zo kunnen zien, dat alle mogelijke menselijke gevoelens en gedragingen in tweeën gekliefd zijn. en worden verdeeld over mannen en vrouwen, of dat althans de ene categorie van gevoelens en gedragingen, bij de ene groep veel sterker aanwezig zijn en een veel belangrijker rol vervullen bij die ene groep, dan bij de andere.

Mannengedrag en -gevoelens zijn dan stoer, sterk, ongevoelig, veroverend, zelfstandig, berekend.

Vrouwengedrag en -gevoelens zijn dan zwak, zorgzaam, gevoelig, afhankelijk en sociaal voelender.

Vandaar dus dat het ook zo moeilijk is dat machtige gezinsbolwerk, als steunpilaar van deze samenleving, af te breken.

Ook mensen die samenleven op deze basis vormen een kopie van 't gezin. Ze hebben alleen geen boterbriefje, dus vergis je niet door te denken dat het gezin al een minderheid vormt in deze samenleving.

Al deze mannen- en vrouwengedragingen worden, ook alweer omdat bijna iedereen deze vertoont, vaak gezien als 'n natuurlijk gegeven, als de psyche van de man of de psyche van de vrouw; een aangeboren gegeven dus. Door het toedoen van de vrouwenbeweging en later ook de homo- en mannenbeweging is bij velen het besef ontstaan dat ook deze gedragingen in feite alleen maar aangeleerd zijn: we vertonen dus een gekonditioneerd gedrag.

Waardoor komt het nu, als deze eigenschappen niets met je geslacht van doen hebben, dat het ooit noodzakelijk schijnt te zijn geweest, dat iedereen een dergelijk mannelijk of vrouwelijk gedrag ging vertonen?

Hierover zijn verschillende theorieën. Theorieën waarover ook een interessante discussie gevoerd kan worden, maar hier niet van direkt belang is.

Belangrijker op dit moment is voor ons te konstateren dat alle gedrag wat mannen vertonen, hoger gewaardeerd wordt dan dat van vrouwen.

Men kan dus zeggen, dat mannen de macht in handen hebben: we leven dan ook in een patriarchale maatschappij. Al die gedragingen en gevoelens die vrouwen vertonen zijn lager gewaardeerd en zijn er alleen voor de verzorging en lustbeleving van de man.

De vrouw voor te neuken.

De vrouw voor de huishouding.

De vrouw voor de gezelligheid.

De vrouw voor het gezin, enz.

Dit alles noemt men ook wel reproductie.

Voor ons, homo's, had en heeft dit grote konsekwenties: wij immers neukten geen vrouwen; zorgden niet voor 'n nageslacht; wilden of hoefden geen vrouw voor het huishouden.

Daarom mochten wij ook niet op echte mannen lijken. Daarom bedachten zij scheldwoorden als: nichten, manwijven, mietjes, enz. Wij als homo's werden gezien als minderwaardig.

Zij eraren ons als een bedreiging voor hun mannelijkheid. Daarom onderdrukten en onderdrukten zij ons en rammen zij ons in elkaar. Daarom plaatsten zij ons bij het afval: de vrouwen.

Daarom is dit ook een bewijs, dat zij vrouwen zien als minderwaardig. Dat laatste komt overigens ook goed tot uiting in b.v. lagere lonen en het afbeelden van vrouwen als lust-objekt voor hún genot; ook in de agressie tegen vrouwen als seksueel geweld, intimidaties, vernederingen, enz.

Nadat we dit alles gekonstateerd hebben, kunnen wij, homo's, twee dingen doen:

1. Ons zo mannelijk mogelijk gedragen, waardoor we in feite op onze onderdrukkers gaan lijken: we hebben dan het voordeel dat we onze sociale positie versterken;
2. een andere mogelijkheid is, die me gezien onze doelstellingen waarschijnlijker lijkt, om samen met geëmancipeerde mannen en vrouwen tegen deze mannen en mannenmaatschappij te vechten.

WAT IS NU 'N FLIKKERIDENTITEIT?

Zoals hierboven aangegeven, zijn het nu de mannen, althans hun supermannelijkheidswaan, waartegen we samen met geëmancipeerde mannen en vrouwen moeten vechten.

Een flikkeridentiteit houdt nu in dat we juist die eigenschappen, gevoelens en uitingen gaan vertonen die óffers tegengesteld zijn aan die van mannen, **TEGENGIF!**

Het is beslist niet zo, dat alles wat met man en mannelijkheid te maken heeft, slecht is. Nee, er zijn vele goede mannelijke eigenschappen, bovendien zouden we in een nieuw stereotype beeld vervallen als we alleen het tegenovergestelde van mannelijkheid willen.

Het gaat erom, dat we weloverwogen bezien welke mannelijke en vrouwelijke eigenschappen er goed en nuttig vinden en in onszelf integreren.

Dit is een innerlijke strijd die we moeten voeren, hetgeen niet inhoudt dat het ook een persoonlijke strijd is! Gelukkig kan ik ook hier niet een karikatuur geven van wat een flikkeridentiteit precies is.

Vast staat, voor mij althans, dat het logies is en volstrekt overeenkomstig het verstand en het gevoel, dat ik niet wil lijken op mijn onderdrukker in welk opzicht dan ook.

Konkreet betekent dit dus een onmannelijk gedrag en een onmannelijk uiterlijk, waarbij ik niet wil vervallen in het andere uiterste.

WAAROM EEN FLIKKERIDENTITEIT?

Als mensen me vragen waarom ik me nou zo nodig "zo" moet gedragen, vraag ik eerst natuurlijk: "Hoe -zo-?".

Hun antwoord is dan meestal: "Nou, zo dellerig en verwijfd".

Theoreties zou ik hier verschillende antwoorden op kunnen geven; het belangrijkste argument is echter omdat ik het fijn vind, wat vervolgens bij mij verweven is met mijn theoretiese uitgangspunten:

1. ik wil en kan niet met mijn vijand, de mannen, heulen: dus gedraag ik en vertoon ik me ook niet als zodanig;
2. omdat ik een trotse flikker ben, wil ik niet op één hoop gegooid worden bij de heteroclub, aangezien ik als hetero aangezien word als ik niet héél duidelijk maak dat het tégen-deel waar is, doe ik dit ook b.v. met buttons en onmannelijk gedrag wat immers met homoseksualiteit geassocieerd wordt, maar er niets mee te maken heeft;
3. doordat ik een pik heb, hoef ik me nog niet als mannelijk te gedragen; ik voel me immers géén man, en géén vrouw; bovendien ben ik tegen het indelen naar categorieën als mannelijk en vrouwelijk, logies dus dat ik me ook niet als zodanig gedraag, wel wil ik een alternatief aandrigen, waarmee ik tevens wil laten zien dat ik schijt heb aan de indeling van mannelijk/vrouwelijk/hetero/homo.

Dit uit ik dan o.a. in mijn kleding, door oorbellen te dragen, door buttons op te spelden, door me op te maken; maar ook een stoppelbaard of punkuitdossing zijn niet te versmaden.

Een toppunt van extase beleef ik bij 't aanschouwen van een man met stoppelbaard, panties, pumps en een jurk die trots door de stad kloost; een zeer uitgekende en harmonieuze combinatie. Graag wil ik dit samen met anderen uitproberen!

Helaas ben ik bang dat reeds menigeen het bewustzijn verloren heeft in plaats van dit te verruimen.

Ook zullen er ongetwijfeld mensen zijn die met angstzweet in de handen en vertrokken gezicht redeneren: "Dat is veel te radikaal en provocerend. Bovendien plak je jezelf een etiketje op, terwijl er juist in de doelstelling staat, dat het ons streven is die op te heffen".

In eerste instantie lijkt dit een juiste en logiese redenering. Je moet echter je kop niet in het zand steken door te doen of er geen maatschappelijke verschillen zijn, men kan deze zo maar niet weg wuiven. Men moet ze daadwerkelijk oplossen.

Bovendien constateer ik dan in bovenstaande reactie geredeneerd wordt vanuit heteromoraal.

Desbetreffende persoon heeft zijn bewustzijn nog niet zodanig verruimd dat deze door een roze bril kijkt.

Het zijn nl. niet wíj, radikale flikkers, die ter verantwoording geroepen worden, nee, juist zij die een zo gekonditioneerd en gestigmatiseerd gedrag vertonen, behoren zich te verantwoorden: juist zij laten zich in hokjes duwen.

In de manier van kleden zie je dat goed en direkt.

De vrouw een rok met allerlei versieringen en tirelantijntjes, in vrolijke en wispelturige kleurtjes -voor de man-. De man in een broek en bloes, eenvoudige en sombere kleuren.

MAAR NIEMAND VERPLICHT JE TOCH DAARTOE?

Is dat zo?

Wel wie dit beweert daag ik uit eens een keer te eksperimenteren met kleding: zodanig dat je buiten je patroon valt. Hoe? Mooie lange kleurige oorbellen, dus geen knopjes of ringetjes, want dat mag al heel lang wel weer: van wie? Juist, van de heteromannen: zij dragen ze immers zelf nu ook ten teken van mannelijkheid, b.v. zeelieden, punkers, en meer van dattum.

Vervolgens als men zich fleurig uitgedost heeft in al wat mooi en "vrouwelijk" is, gaat men de hetero-oorden opzoeken. Weet je waar die zijn?

Nee, niet bij "De Gouden Tijger": wel op de Parade, in die donkere en obscure kroegjes als Brazilia, Trocadero en Rain Bow.

Als je nu duidelijk genoeg bent, zul je wel tot je stomme verbazing merken dat je binnen de kortste keren buiten op de stoep ligt, met kneuzingen en al dies meer. Wat dat betreft spreek ik uit ervaring.

Een ander voorbeeld wat me zelf onlangs overkwam en aangeeft dat we te veel vanuit de heteromoraal redeneren was een hetero met wie ik een lange discussie voerde over homoseksualiteit. Zijn reactie was: "och ja, daar zit wel wat in, maar je moet hetero's wél de tijd geven om dat allemaal te verwer-

ken, niet verwachten dat we dat meteen kunnen realiseren".

En ik, blij met het effect van mijn vurig betoog: "Nee, dat verlang ik ook niet van je".

Dat geeft alweer aan dat we door de bril van onze onderdrukkers kijken en niet door onze eigen roze bril. We hebben begrip voor de onderdrukkers, in plaats van voor de onderdrukten.

Kun je het je voorstellen: de blanke die tegen de neger zegt: "Goh, zo heb ik het nooit bekeken, jij bent óók een mens, ik zou je niet moeten onderdrukken. De wereld is ook van jou, maar geef me even de tijd om aan dit nieuwe idee te wennen".

En de neger, na pak weg vijf eeuwen gruwelijke onderdrukking: "Nee, natuurlijk, neem rustig de tijd, ik begrijp dat het moeilijk voor je is". Deze situatie hierboven, is grotendeels dezelfde: de eerste klinkt redelijk, de tweede is absurd. Dit komt door 't feit dat binnen de hele homobeweging een enorme berusting en matheid heerst en iedereen alles bekijkt vanuit de hetero-seksuele-norm en zich daaraan dus aanpast en zo zichzelf onderdrukt. Deze onderdrukking en zelfonderdrukking heeft Cor van Avesaath al eerder in Pink People proberen bloot te leggen aan de hand van een persoonlijk verhaal. Jammer genoeg heb ik toen moeten constateren dat niemand dit begrepen had, gezien de reacties of juist vanwege 't feit dat er niét gereageerd werd.

WE KUNNEN HETERO SPELEN.

In bovenstaande situaties zit nog een verschil. Namelijk dat wij, homo's, de hetero kunnen spelen en zo geen of weinig last hebben van die onderdrukking. Wij kunnen onze buttons afdoen en ons mannelijk gedragen en niemand ziet iets. Andere onderdrukte groepen zoals negers en vrouwen hebben wél een eigen identiteit, die altijd en overal herkenbaar is. Het is echter veel voorgekomen bij negers, dat deze zich afmartelde om de kroes uit hun haar te krijgen om daardoor méér op hun blanke onderdrukkers te lijken. Deze onverbloemde vorm van zelfonderdrukking wordt vandaag de dag door iedere neger die trost is op zijn afro-look (black is beautiful) verontwaardigd afgewezen.

Hetzelfde zouden wij homo's moeten doen door buttons én onmannelijk gedrag, om daardoor nogmaals aan te geven dat we schijjt hebben aan de indeling mannelijk

vrouwelijk, homo, hetero.

We moeten dus trots zijn op ons homo zijn, en we willen ons leven geen "normaal" aanzien geven, in de zin zoals zij dat willen.

Daarom vraag ik me af: waarom uit niemand dit, b.v. in de vorm van jurken, oorbellen (lange), nagellak, panties, roze veren, sjieke hoeden, flikkerbuttons, pumps, enz.: eventueel gekombineerd of afgewisseld met leren broeken, spijkerbroeken, stoppelbaarden, punkversieringen, stropdassen of drie-deelig-kostuum? Nogmaals: het zal zéér harmonieus staan!

HET PERSOONLIJKE IS POLITIEK.

In dit artikel, maar ook in de Roze Draad, die immers leidraad is, of zou moeten zijn, voor ons handelen, komt deze stelling -het persoonlijke is politiek- zeer duidelijk naar voren. In deze Roze Draad staat nl. dat categorieën als mannelijk, vrouwelijk, homo en hetero opgeheven dienen te worden. Dit nu betekent niets anders dan dat het boven beschreven gedrag aangeleerd is naar gelang je een kutje of lulletje hebt. Het is dus niet zo dat deze eigenschappen en gedragingen aangeboren, of psychies eigen zijn aan die mens. De konklusie kan daarom ook niet anders zijn, dan dat deze gedragingen en eigenschappen maatschappelijk bepaald zijn en het daarmee automaties tot een politieke kwestie verheven wordt. Vandaar ook een kritiek op al die personen die de doelstellingen van het COC Venlo hebben onderschreven, maar er niet naar handelen! Vandaar ook dat ik een felle kritiek wil uiten op al die personen die buttons e.d. aan de man/vrouw willen brengen op de markt, maar er zelf geen dragen, laat staan er als flikker uitzien. Voor mij nu, zijn de meeste mensen bij het COC Venlo, mensen die denken dat ze het eindstation bereikt hebben; mensen waar ik onvoldoende ontwikkeling bij bespeuren kan. Mensen die te weinig initiatief vertonen in het starten of bedenken van acties. Misschien, hopelijk, zie ik al deze dingen verkeerd en is er wel degelijk een bepaalde ontwikkeling aan de gang bij de meesten van ons. Jammer is het dan dat mensen hier niets van laten blijken door er b.v. over te praten; men ziet teveel dingen als alleen maar persoonlijk terwijl ze dit niet zijn. Waardoor komt het nu dat mensen geen buttons of mannelijk gedrag willen,

of durven vertonen, terwijl we dit toch min of meer in onze doelstelling hebben staan?

Hier kan ik me drie redenen bij voorstellen, die daarvan eventueel de oorzaak kunnen zijn, nl.:

1. dat desbetreffende persoon een andere strategie aanhangt, die werkstelligen kan dat omschreven doelstellingen daarmee bereikt kunnen worden. Graag wil ik daar dan over discussiëren:
2. dat er mensen zijn die onze doelstellingen niet hebben onderschreven maar toch lid willen zijn van het COC. Deze vrijheid kan en wil ik ze niet ontnemen:
3. of, de meest waarschijnlijke: angst, angst voor zichzelf, voor andere flikkers en vooral voor de hetero-omgeving.

We moeten die angst kleineren of ontkennen, of de mensen verwijten. We kennen die angst immers allemaal in meerdere of mindere mate. We kleineren onszelf als we de angst ontkennen door smoezen te verzinnen en door te doen alsof we die zelf geloven: "Zij mogen hun gang gaan, maar mij staat het niet zo", of: "Ik heb er geen behoefte aan". Dit immers is hetzelfde als zeggen: "Het opgelegde en aangeleerde gedrag is nou toevallig precies het gedrag dat bij mij past.": of: "Nou, ik draag geen jurken, hoeden, hoge hakken of andere kleurige en tuttige toedden. Niet omdat ze me niet staan of omdat ik het niet spannend of leuk zou vinden, maar omdat ik niet 't lef heb te experimenteren, of omdat ik het mezelf inderdaad niet vind staan omdat dit opgelegd is".

STRIJDEN IS OOK LEUK.

Hierboven heb ik aangegeven dat het persoonlijke politiek is. Daarom kan ik ook gaan vragen aan mensen, waarom ze b.v. geen buttons, oorbellen, of make-up gebruiken, zonder daarbij persoonlijk te worden. Men moet echter de mensen voldoende ruimte gunnen om zelf te kunnen bepalen hoever ze in akties willen en durven gaan. Men moet ook mensen niet het idee geven, dat ze minder zijn, als ze wat gematigder overkomen, omdat deze mensen misschien veel meer energie in hun homo-zijn steken dan radikale flikkers. Dit nu wil zéér zeker niet zeggen, dat we nu maar op dezelfde weg door moeten

sukkelen, integendeel!

Ik eis van mensen dat ze strijden, dat ze praten over angsten, remmingen en fantasieën. We kunnen het strijden in eerste instantie een kollektief en vrolijk karakter geven, waardoor problemen als hierboven omschreven sneller opgelost kunnen worden. Te denken valt b.v. aan jurken-akties. Dit kan o.a. inhouden: met jurken over straat gaan lopen, met jurken achter de kraam gaan staan, jurken-pas-akties bij V&D. Ook kunnen we ons eens wat vaker door elkaar laten opmaken bij de kraam op de markt. Dit geeft een leuk en zeer ongekompliseerd karakter aan de akties. Vergeet echter niet dat we ernaar moeten streven om 24 uur per dag flikker te zijn, gewoon omdat we daarop aprotrots moeten zijn.

Ongetwijfeld zullen er mensen zijn die reageren in de sfeer van:

"Je kunt mensen niet dwingen".

Ik kan dan alleen maar zeggen dat deze personen niets van het artikel begrepen hebben en dat ik inderdaad mensen niet kan dwingen hun onvrijheid om te zetten in vrijheid. Als laatste opmerking wil ik nog zeggen dat dit artikel bewust alleen voor mannen geschreven is: er is nl. al genoeg door ons mannen over vrouwen gezegd. Aan hun het woord.

René Bardoel.

MANNENKAFEE - VENLO.

PROGRAMMA FEBRUARI 1984:

06 FEBRUARI 1984.

Open avond.

20 FEBRUARI 1984.

Thema-avond: waarom doen we alleen met carnaval lief en maf?

kafee open: 19.30 uur, aanvang thema
20.30 uur.

CAFÉ EUGENIA, HOGEWEG 2, VENLO.
TEL. 077.43540.

1984: het jaar van de homoseksueel

Na de vrouw (1980), het kind (1981) en de gehandicapte (1982) is nu de homoseksueel aan de beurt. De internationale Organisatie van Homoseksuele Mannen en Vrouwen (IGA) heeft 1984 uitgeroepen tot het Internationaal Jaar van Homo- en Lesbische Actie.

De acties zullen zich richten tegen het totale verbod op homoseksualiteit in landen als Kenya, Nigeria, Ierland, Chili, bepaalde staten in de VS, de Sovjes-Unie en Nieuw-Zeeland (waar het alleen voor mannen verboden is). Ook zullen de acties zich richten op andere vormen van verbeteringen voor de positie van homoseksuelen. Zo beschouwt bijvoorbeeld de Wereld Gezondheid Organisatie homoseksualiteit nog steeds als een ziekte.

Het programma voor Nederland ziet er op landelijk niveau als volgt uit. Van 20 t/m 22 januari een internationale AIDS-conferentie in het COC-gebouw Rozenstraat 14 te Amsterdam.

Van 23 tot 30 juni wordt er een week gehouden rond de vraag "Is Nederland wel een homo-paradijs?" met een slotmanifestatie in Nijmegen.

In deze week zal men speciale aandacht schenken aan de positie van buitenlandse homoseksuelen in Nederland.

Van 5 tot 11 augustus wordt er een Internationaal Homo Jongeren Festival gehouden.

Het hele jaar door zal er ook veel aandacht zijn voor de homoseksuelen onder de nazislachtoffers en het opkomende racisme en fascisme. Bij voldoende financiën zal eventueel een homo-monument bij de Westerkerk in Amsterdam onthuld worden.

HUMANISTISCH VERBOND.

De homogroep van het Humanistisch Verbond houdt van 13 tot en met 15 april een lang weekend onder de titel: "Humanisme, Seksualiteit & Relaties". Voor dit weekend, dat in vormingscentrum De Kapellerput te Heeze wordt gehouden kunnen in totaal 80 vrouwen en mannen zich aanmelden. Onderwerpen die aan de orde zullen komen zijn: humanisme en emancipatie, geestelijke weerbaarheid, huwelijk en homoseksualiteit, mannenvriendschap, contacten leggen, en spel. Kosten: 80 tot 110 gulden.

Informatie en aanmeldingen:
HV- homowerkgroep, Postbus 114,
3500 AC Utrecht.

ROZE RIMPEL.

Vormingscentrum De Hunneschans heeft in samenwerking met de COC-werkgroep De Roze Rimpel een weekendcursus georganiseerd voor homoseksuele mannen van 50 jaar en ouder. Bedoeling van dit weekend is een uitwisseling van ervaringen over het ouder worden en homoseksueel zijn. De cursus is van 24 t/m 26 februari.

Prijs: 85 gulden p.persoon.
Reduktie is mogelijk.

Informatie en aanmeldingen:
Vormingscentr. De Hunneschans.
Tel.: 05770-1441.

EMANCIPATIE.

Zoals het al weer enkele jaren gebruikelijk is, heeft het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ook in 1983 een bundel uitgegeven waarin alle teksten voorkomen die in de regeringsverklaring en in de memories van toelichting voor 1984 betrekking hebben op de emancipatie van de vrouw. Een mooi overzicht om bij de hand te hebben, en vooral om uit te citeren. Negentig bladzijden vol goede woormens voor het nieuwe jaar.

Emancipatie van de vrouw in de regeringsverklaring en in de memories van toelichting 1984, is gratis te bestellen bij het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, stafafdeling Externe betrekkingen, PB 20801, Den Haag.

COC-STADSGROEP ROERMOND.

In 1983 kwamen een aantal mensen bijeen om de Roze Karavaan in Roermond te laten optreden.

De jeugdige leden waren echter zo enthousiast dat ze, zonder "belemmerd" door discussies over doelstelling ed., de Roze Week in Roermond organiseerden.

Al gauw noemden ze zich "Roze Front Roermond".

Naast de karavaan werd gezorgd voor film, eigen gemaakt kabaret en een feestavond.

De muziek tijdens dit feest werd verzorgd door de Leidse groep "The Miami beach girls". Het Roze Front trok als afsluiting van de geslaagde activiteiten naar Leiden.

Voor de Roze Week werden in Roermond door het Roze Front drie lichten affiches geplakt, o.a. "opgevoed als hetero, homo durven zijn", uitgebeeld door Mgr. Gijsen met pijp en vuurrode lippen.

Dit affiche zorgde voor een rel.

Ze werden verwijderd door de gemeentereiniging voor een bedrag dat goed was voor een royale subsidie.

De vreugde van de gemeentereiniging was slechts van korte duur door een nieuwe golf van plakdrift.

Na een verdiende rustperiode wilde het grootste deel doorgaan met de activiteiten, middels een oproep in de verschillende regionale weekbladen, er werd gevraagd voor meer activisten. Dit resulteerde in een eerste vergadering op 26 september 1983.

Na discussie en het inwinnen van informatie werd besloten onderdeel te worden van COC (Venlo) als COC-stadsgroep Roermond.

Al gauw werden er enige werkgroepen

geformeerd om vorm te geven aan de te organiseren activiteiten.

Een van deze activiteiten is een thema-avond op 19 januari 1984 in S' 61 over "Relaties en Trouw".

Verder is er een folder in voorbereiding en organiseert op 19 februari het Kollektief Kafee "De Klinker" een Open Podium waar ook de Stadsgroep een bijdrage aan levert in de vorm van kabaret.

Voorjaar 1984 is een festival gepland om de Stadsgroep aan het publiek voor te stellen.

Helaas is de groep nog niet zo groot, maar zeker wel van plan om groot te worden!

Bel voor informatie:
Gonnie, 04750-18263, of
Marieke, 04750-15765.

COC-STADSGROEP-ROERMOND.

GOUD EN ZILVERSMEDENATELIER EN KUNST

6041 GB ROERMOND
HEILIGE GEESTSTR 14
TEL. 04750-18172.

VIDEO-FESTIVAL

Op 10 en 12 februari a.s. wordt er in onze soos-ruimte aan de Keullerstraat een groot VIDEO-FESTIVAL georganiseerd.

Het programma ziet er (onder voorbehoud) als volgt uit:

VRIJDAG 10 FEBRUARI 1984:

* DIE KONSEQUENZ:

een zwitserse film over de problemen van een minderjarige jongen en zijn jaren oudere vriend. de film gaat op indringende wijze in op de maatschappelijke konsekventies van een niet heterofiele relatie.

* DUIDELIJK ZO?

een van de shows van Leen Jongewaard en Robert Long. De titel is zo duidelijk, dat hij geen toelichting nodig heeft!

ZONDAG 12 FEBRUARI 1984:

* GRAIG RUSSEL:

een wervelende show van deze wereldberoemde travestiet uit Canada, opgenomen in theater Carré, Amsterdam.

*DIMENTICARE VENEZIA:

twee vrienden en twee vriendinnen trekken zich terug en koesteren zich in herinneringen en illusies van blijvende jeugd. een schitterende italiaanse produktie vol symboliek en flashbacks.

* TOT HIERTOE HEEFT DE HERE ONS GEHOLPEN:

katholiek nederland stond op zijn kop toen leen jongewaard en robert lond door het land trokken met deze show.

* WIJ ZIJN VRIJ:

experimentele spaanse film over twee homo's op zoek naar het "roze-paradijs".

De entree is vrijdag en zondag fl. 3,00 voor leden (lidmaatschapskaart meenemen) en fl. 4,00 voor niet-leden.

AANVANG VRIJDAG: 20.00 UUR.

AANVANG ZONDAG : 15.30 UUR.

SWINGFEEST . . . !

- 1984: EEN JAAR DICHTER BIJ "THE BIG BOOM"?
- 1984: EEN JAAR MET DE KOMST VAN "BIG BROTHER"?
- 1984: EEN JAAR MET OPKOMEN FASCISME EN RACISME'
- 1984: EEN JAAR MET SWINGFEESTEN OP HET COC?

De eerste drie vragen eisen discussie en politieke actie, de laatste vraag moet beantwoord worden met een duidelijk "JA", tenminste als het aan de werkgroep soos ligt.

Onder de wingende klanken van o.a. David Bowie, Grace Jones en Michael Jackson werd op 1 januari het Internationale Homo Jaar ingeluid met een grandioos swingfeest.

De gezelligheid en het enthousiaste publiek vroegen om een vervolg.

Op ZONDAG 26 FEBRUARI 1984!! wordt het tweede swingfeest (c.q. anti-karnavalsbal) gehouden.

Speciaal voor hen die het eerste swingfeest jammerlijk gemist hebben en voor degenen die het eerste swingfeest gezellig vonden.

TOT 26 FEBRUARI A.S.

Namens de werkgroep soos:
Ted Merkus.

P.S.: Naast de swingfeesten is er natuurlijk ook elke vrijdagavond van 20.00-23.00 uur en elke zondag van 15.30-22.00 uur gelegenheid om mensen te ontmoeten in de soos-ruimte van 't COC KEULLERSTRAAT 1 VENLO.

Welkom: de koffie is bruin en de drank staat koel!

DE THEORIE VAN DE STRATEGIE.

Matthieu Joosten reageert op een eerder geplaatst artikel.

In de vorige Pink-People stond een uitgebreid artikel van een zekere John Venó: "de strategie van de dialoog".

Het artikel zelf staat bol van voorbeelden van onderdrukking van homo- en pedoseksualiteit, afgewisseld met zwartgalligheden omtrent de bewapening in het algemeen en liefdeloosheid in het bijzonder.

Prima!, zou je zo denken: goed dat in een blad als de Pink People de lezer telkens weer met de neus op de (homo/pedo-onderdrukkings-)feiten wordt geduwd. Want zelfs binnen de homo-beweging en de homo-sub-kultuur zijn deze feiten vaak onbekend, hoe logies tegenstrijdig dit ook moge klinken (degenen die onderdrukt worden, weten 't vaak niet eens!).

Maar goed, bovengenoemde schrijver is op de hoogte van deze tegenstrijdigheid en noemt daarom een aantal voorbeelden van homo-/pedo-onderdrukking, althans, zo lijkt het.

Maar dan, ergens in het midden van het artikel, lezen we:

"Als homo en pedo geniet je het grote voordeel dat je volstrekt onpartijdig kunt zijn en blijven!!".

Grote verbazing!

Ben ik vanwege het feit dat ik me homo-seksueel voel en noem, onpartijdig?

Onpartijdig ten opzichte van wat?

Ten opzichte van de hetero's?

Als logies doorredeneer kan een hetero dat net zo goed ten opzichte van een homo zeggen. So what's the difference? Onpartijdigheid is het tegenovergestelde van partijdigheid: een onpartijdig iemand kiest geen partij. Welke zijn hier dan de partijen? De Russen? De Amerikanen? Nee, dat lijkt weinig logies. Temeer daar John Venó dit artikel duidelijk schrijft vanuit vooral zijn

positie als homo/pedo; dus logies gezien moet zijn "onpartijdigheid" dan toch slaan op het onderscheid, en de partijen, homo-hetero (eventueel uitgebreid met pedo; dan krijgen we de volgende combinaties: homo-hetero-homo/pedo-hetero/pedo).

Hij zal toch moeten toegeven dat hij zich in een van deze hokjes plaatst, of anders doet de maatschappij dat wel voor hem: hij valt dan in de categorie homo en daarna de subcategorie pedo (de volgorde kan natuurlijk ook omgedraaid worden).

Maar dan "kiest" hij toch wel degelijk partij!

Van onpartijdigheid kan dan volgens mij absoluut geen sprake zijn.

We lezen door:

"Geen enkele religie, geen enkele Kerk, geen enkele democratie en geen enkel regime, waar ook ter wereld, komt voor je (als pedo/homo -mj-) op. Het hele zootje ligt onder één deken en het maakt bijgevolg weinig uit waar je vóór of tegen bent, en waar je op stemt."

Nou, da's niet niks! Doemdenkerij van de hoogste graad, zullen we maar zeggen. En dús ook levensgevaarlijk. Wat eruit spreekt is het volgende: "Waar je ook voor of tegen strijdt, het maakt ~~niet~~ allemaal niets uit".

In de eerste plaats vraag ik me af, waarom John dan een artikel schrijft met als titel "de strategie van de dialoog": er kán toch in feite geen dialoog zijn, tenminste als je boven geciteerde mening bent toegegaan.

Ten tweede: het is zeer gevaarlijk om zoiets neer te schrijven omdat het bepaalde mensen zeer kan ontmoedigen (hou maar op joh, 't heeft toch geen zin!) en -en dat zal meer voorkomen- omdat het voor velen een legitimatie

aanreikt om toch maar vooral niets te doen aan homo/pedo-emancipatie (en maar al te velen bedienen zich van zo'n argumentatie: trouwens hoe meer mensen op dit gebied niets doen, hoe minder dan natuurlijk ook zal veranderen, zo krijg je dan ook altijd gelijk met dit soort zich-zelf waarmakende uitspraken).

Ten derde: het klopt gewoon niet.

Je hebt wel degelijk ultra-konservatieve maatschappijen, conservatieve en (gematigd) progressieve. En voor wat Nederland betreft: er zijn ook wel degelijk ontwikkelingen ten goede van een homo/pedo-emancipatiebeweging. Het is wel

degelijk belangrijk én nuttig om lid te worden van het N.V.I.H. - COC. John, en al diegenen die nog steeds niet lid zijn, sluit je aan!

En dan krijgen we het allermooiste! "Altijd nog had ik eens gehoopt, dat er een ferme stem op zou staan die de moed had om in te zien, dat onze geaardheid een normale geaardheid is, die niemand ter wereld bedreigt, die alleen maar humaan en sociaal funktioneert." Hier komen we op de centrale fout in John's betoog.

HIJ GAAT ER NAMELIJK VANUIT DAT HIJ NORMAAL IS!

Wat is normaal: als in de 90% van de bevolking zich uitsluitend met een auto verplaatst, en iets minder als 10% telkens de fiets neemt, dan is de autorijder (v/m) dús normaal en de fietser (m/v) dús afwijkend abnormaal.

Wat ik hiermee duidelijk wil maken is dat het begrip normaal is afgeleid van wat het meest voorkomende is én als zodanig ook (vaak) goed gevonden wordt! Met andere woorden: het begrip normaal heeft een maatschappelijke basis. Als je het begrip normaal wilt gaan toepassen als bijvoeglijk naamwoord op een ander begrip (b.v. autorijden is normaal) dan moet je niet vanuit je eigen gevoel deze kwalificatie gaan toepassen, maar vanuit de maatschappelijke context.

En deze maatschappij zegt nou eenmaal "homoseksualiteit en pedoseksualiteit vormen niet het normale -het meest voorkomende- patroon, is dus afwijkend en abnormaal".

Als je afgaat op de zichtbaarheid van homo- en pedoseksualiteit, dan klopt het wat het afwijkende hiervan betreft. Wat de feitelijkheid betreft ('t feitelijk voorkomen), iets wat ligt onder het lak-laagje van de zichtbaarheid, zal het beslist heel anders liggen, lees onderzoekingen van seksuologen er maar eens op na.

Maar de feitelijkheid is -in dit geval- niet de zichtbaarheid. Er zit iets tussen, nl. een zodanige waarden- en normenkonstellatie die het verbiedt om homo- en pedoseksualiteit überhaupt te beleiden of om het openlijk te beleiden (het tweede is wat we vaak noemen: schijntolerantie).

Wat zichtbaar is, is wat zichtbaar mag zijn, is dus een maatschappelijke zichtbaarheid.

De centrale fout van de schrijver is dus dat hij het normale denkt vanuit zijn eigen gevoelens. Hij denkt daarmee individualisties, en dat kan verkeerd zijn als je iets gaat beschrijven wat maatschappelijk onderdrukt wordt.

Wil hij in werkelijke dialoog komen met de "anderen" dan dient hij zich zeer bewust hiervan te zijn. Als homo, en als homo/pedo al helemaal, ben je afwijkend, abnormaal.

Wat je die "anderen" in een dialoog duidelijk moet maken is dat ten eerste het abnormale veel meer voorkomt dan men -da's de maatschappij- vaak denkt en ten tweede dat het verkeerd is om iets, wat dan ook, af te wijzen, of nóg erger, te vervolgen!

Terug vertaald in bovenstaand voorbeeld: We gaan toch ook niet fietsers vervolgen?

Zelf moet je je gaan afvragen waarom het ene afwijkende (fietsen) niet met negatieve gevoelens (en wetten) wordt beladen, en het andere wél (homoseksualiteit, pedoseksualiteit, transsexualisme, enz.). Speel die vraag ook maar eens door aan "die ander": "Hoe komt het dat jij mij diskrimineert terwijl je die fietser laat gaan?"

Zelf moet je op zoek gaan naar de oorzaken van onderdrukking van homo- en pedoseksualiteit: pas dan kun je effectiever onderdrukking bestrijden. Je moet je een bepaald bewustzijn ontwikkelen: dit gebeurt vaak middels theorie-vorming (dus systematies na gaan denken over oorzaken en gevolgen), dit in de breedste zin van het woord. Pas dan ga je geen fouten maken, als: "ik ben oh zo normaal"; terwijl je om dat gene wat jif dan zo "normaal" vindt, toch maar mooi in elkaar geslagen wordt.

Als je je gaat verplaatsen in een normaliteitsdiskussie (= allemaal hard roepen dat we "oh zo normaal" zijn), dan verplaats je je in de taal en denktrant van degene die je juist moet bestrijden.

Ook begrippen als geaardheid zijn erg gevaarlijk: je verplaats je daarmee naar het terrein van de biologie en in 't verlengde, de mediese wetenschappen. Geaardheid lijkt misschien voor jezelf een gevoel te geven van: "je hebt verschillende soorten geaardheden, en deze zijn allen gelijkwaar-

dig", dus: "je moet mij maar aksepteren als een soort derde geslacht". Wat je dan in feite zegt is het omgedraaide van wat de mediese en psychologische wetenschappen lange tijd gezegd hebben, nl. "ik, als homo/pedo, ben natuurlijk".

Je begeeft je dan op het terrein van de biologie, en als je daar niet thuis bent, ben je zo in de hoek gepraat: ga maar na, wat zou je antwoorden op 'n opmerking als: "ja maar, de biologie van de man en de biologie van de vrouw en de daaraan gekoppelde, verschillende psychen zijn toch gericht op voortplanting, zo is de natuur van de man en de natuur van de vrouw"?

Binnen het terrein van de biologie en de biologische psychologie is hier wel een weerwoord op te formuleren, maar dan moet je er wel wat van af weten.

Beter zou zijn de discussie te verplaatsen naar het gebied van de maatschappij, m.a.w. proberen aan te geven dat homoseksuelen en heteroseksuelen gemaakt worden binnen een bepaalde maatschappelijke context.

Dus niet dat je zó geboren wordt (geaardheid geeft dat in feite aan), nee, maar dat je zó gemaakt wordt (maar natuurlijk ook de hetero's).

Voor wie meer over dit laatste wil weten raad ik aan Maks Banens' boekje "de homo-aversie" te lezen, of Henk van den Boogaard's "Homoseksualiteit: politiek en ideologie; Cuba".

Dat zeer veel maatschappelijk bepaald is verklaart ook de in het begin van mijn artikel aangehaalde tegenstelling (degenen die onderdrukt worden, weten het vaak niet eens!) die logies gezien misschien wel een tegenstelling is, echter maatschappelijk gezien niet, want ook wij, homo's/pedo's, groeien op in 'n hetero-gedomineerde-maatschappij.

Wij zitten dús ook vol met door die maatschappij gevormde gevoelens, waarden en normen, ideeën en theorieën. En daarvoor moeten we zeer waakzaam zijn: een theorie die uitgaat van de (grotendeels maatschappelijke) bepaaldheid kan daarbij behulpzaam zijn. Evenzeer belangrijk (en in eerste instantie zelfs belangrijker) is wat John Venro doet, nl. steeds blijven wijzen op onderdrukkingsfeiten, zij vormen een noodzakelijke ondersteuning van de theorie.

Matthieu Joosten.

LANDELIJKE AKTIE:

"LEDEN WERVEN LEDEN".

Bijna 40 jaar komt het COC in dit land op voor de belangen van homoseksuele mannen en vrouwen; een strijd die aan aktualiteit nauwelijks heeft ingeboet. Ook in 1984 laat het politieke en sociale klimaat in Nederland veel te wensen over; openlijke agressie tegen homoseksuelen lijkt toe te nemen. **EMANCIPATIE VAN HOMOSEKSUELEN IS GEEN LUXE!**

Het COC-werk moet kunnen doorgaan. Veel van de georganiseerde activiteiten zijn voor een belangrijk deel afhankelijk van de lidmaatschapsgelden. Helaas staat het COC er financieel slecht voor. Wil de landelijke vereniging haar noodzakelijke werk voort kunnen zetten, dan moet het ledenaantal omhoog. 1984 zal het startjaar zijn van een actieve ledenwerfkampagne onder het motto: **LEDEN WERVEN LEDEN!**

Ben je zelf al lid?
Ken je mensen in je omgeving, die nog niet lid zijn?

Om een idee te krijgen van alle in- en eksterne groepen en hun werkzaamheden verwijs ik naar de gele pagina's van het maandblad SEK. Als je lid bent van het COC krijg je dit maandblad automatisch thuisgestuurd.

HET IS BELANGRIJK OM TE WETEN DAT JE LIDMAATSCHAP BIJ HET COC-LANDELIJK, OOK ONZE EIGEN AFDELING TEN GOEDE KOMT.

Vraag een aanmeldingsformulier aan via ons postbusnummer (611 Venlo), of kom eens langs op de Keullerstraat. Ook kun je opbellen, dan maken wij het voor je in orde (tel. 077-44965).

(een aanmeldingsformulier voor je lidmaatschap tref je als inlegvel in dit nummer aan).

B1

Cinema[®]
NON STOP FILM-
VOORSTELLING
**VIDEO GAY
MOVIES**

Alle dagen open van
9.30 - 23.00 uur.

Elke week nieuwe
AMERIKAANSE
films

PUTTE (Ned.): Antwerpsestraat 56
(i.o. TERVO supermarkt), 01645-3408
EINDHOVEN: Nieuwstraat 5, 040-451269
's HERTOGENBOSCH:
Vughtsestraat 89, 073-133301
AMSTERDAM: Reguliersbreestraat 4,
020-239546

B1

Cinema

Toys Leather Video

60 min
Video 99,-
V.H.S.
Beta
V.C.C.

Keuze uit meer
dan 80 verschillende
Video's

Sex Shop
Hoogstraat 11
Venlo

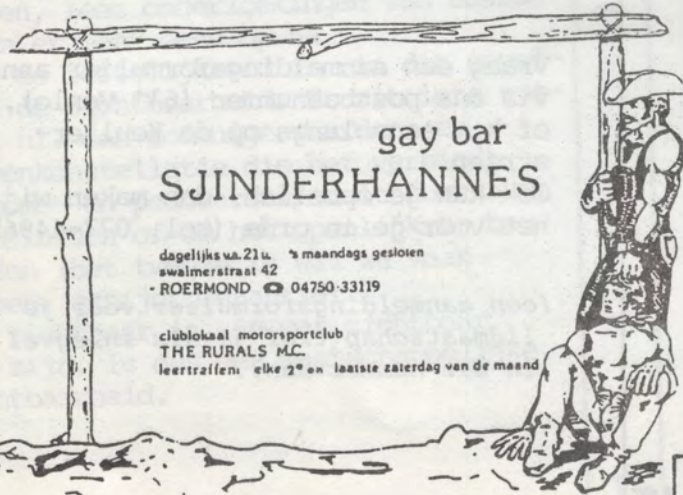
DAGELIJKS GEOPEND vanaf 21 uur dinsdag gesloten

zwembad 30°
jet streamer
stoombad
finse sauna
zonedak
bar
petit restaurant
solarium

gay saunaclub

THE PLUNGE

Dagelijks van af 13.00 uur
Elke vrijdag en zaterdag
nachtsauna
tel. 04750-33119

gay bar SJINDERHANNES

dagelijks va. 21 u. 's maandags gesloten
swalmerstraat 42
ROERMOND ☎ 04750-33119

clublokaal motorsportclub
THE RURALS M.C.
leertraffen: elke 2^e en laatste zaterdag van de maand

KOFFIE-CORNER

«FLORENSE»

DAGELIJKS GEOPEND van 11 tot 23 uur
SWALMERSTRAAT 40 ROERMOND tel: 04750-33119

DE STRATEGIE VAN DE DIALOOG (2).

(John Venno).

RECTIFICATIE:

In het vorige nummer is een foutje geslopen. Wanneer in het artikel gesproken wordt over voorstellen bij de E.E.G., wordt hier natuurlijk bedoeld het Europees Parlement!

De mensheid heeft van God een volslagen idioot gemaakt. Een kapstok, een lul, een hoer, die je voor van alles en nog wat kunt misbruiken.

En de souteneurs binnen de kerken houden dit beeld fanatiek in stand, omdat dit de enige mogelijkheid is om zichzelf en het instituut in stand te kunnen blijven houden tot onderdrukking. Mensen die met de verschrikkelijke kater zitten, daar ze nu pas ontdekken dat de Mens nimmer tot scheppingsdoel had; het moeten neertellen van zoveel honderd spijkertjes op de lopende band van multinational. en chip kan dat immers veel beter, doeltreffender en goedkoper. Goedkoper ook dan een Turk of een Marokkaan.

Mensen, eertijds opgevoed met de disciplinaire gedachte dat je keurig op tijd je ponskaart in de prikklok moest steken, liggen nu gefrustreerd op de bank in de kamer (werkloos) tegen hun vrouwen en kinderen aan te etteren. Ze slijten hun dagen met het verveeld staren naar de prentjes van de gehuurde video-cassettes vol met goedkope lol, vervelende pornoverhaaltjes en met niet in te tomen geweld.

Maandelijks gaat er weer zoveel x-percent van het inkomen of uitkering af en het broekje dat Pietje zo hard nodig heeft kan de volgende maand (wellicht) gekocht worden. De drank, die een en ander nog wel eens wil kompenseren, is eerdaags ook niet meer te betalen en je begint te zweten bij de gedachte dat de koelkast eerdaags leeg zal raken.

DIT ALLES SCHREEUWT OM WRAAK!

Want het is niet dat je je schaamt voor koningin, volk en vaderland, maar het is de vernedering die je dagelijks moet ondergaan in de hulpeloze konfrontatie met je eigen vrouw en kinderen. Met die van je familie, vrienden en kennissen. En dit soort toestanden roepen maar wat gemakkelijk lage instinkten wakker.

En dat zou op zich allemaal nog wel begrijpelijk zijn, ware het niet dat zowel kerken, regeringen, politieke partijen en andere verantwoordelijken deze instinkten voeden, inplaats van deze om te buigen, in gezonde banen te leiden en in te tomen.

Ook zij vluchten eeuwig en altijd in het achterhaalde ekskuus tot het opsporen van de een of andere zondebok. Om deze dan als "de verantwoordelijke(n)" voor de chaos, ten behoeve van de vlag die de lading moet dekken, ten tonele te voeren.

En wat is er momenteel gemakkelijker om daar primair de gastarbeider, de kleurling, voor te gebruiken. Maar hij niet alleen. Ook al degenen die niet passen binnen de antieke konventies van staatsorde, huwelijk en gezin, vormen eenvoudig te grijpen prooiën.

Immers, vanaf de rumoerige jaren vijftig, waar het er even naar uitzag dat met allerlei overleefde konventies zou worden afgerekend en er ruimten geschapen zouden gaan worden voor andere- en nieuwe waarden, is er achteraf toen toch niet veel meer gebeurd, dan dat men het mes in het varken heeft laten steken.

Er is even aandacht geweest, op allerlei nivo, maar die aandacht heeft niet de vastigheid, overtuiging en ruggegraat kunnen verwerven die nodig is voor een wat stabielere konsekwente visie.

En laten we eerlijk zijn, het was allemaal nogal onstabiel, weifelend en alles-behalve overtuigend. Veel strandde in onderling gekrakeel.

En dan wil ik mij nu gaan beperken tot homofilie en pedofilie.

Ik kom dan tevens aan bij het "waarom" van dit artikel.

In het aantal jaren dat ik meedraai binnen deze organisatie/aktiviteiten (zo'n vijftien jaar), heb ik mij (en zij die mij een beetje kennen, weten dat), meer dan eens mateloos geërgerd en tevens bezorgd gemaakt betreffende de strategie die velen van mijn gevoelsgenoten meenden (en nóg menen) te moeten hanteren om die gemeenschap te moeten "aanpakken" en "overtuigen".

Hoewel, het begon echt allemaal niet on aardig destijds. Op allerlei fronten waren er wel humane en gewillige oren te vinden als je aanbelde om eens een babbeltje te maken over homoseksualiteit en alles wat daar sociaal en maatschappelijk mee te maken had.

Dan ging de discussie meestal ook primair over het "homo-zijn" in de konkrete definitie van dat begrip. Simpelweg over normaal menselijke gevoelens, over liefde,

genegenheid en erotische aandacht naar 'n medemens toe. Slechts met dat enige detailverschil, dat die medemens iemand van je eigen geslacht was. Nou, daar viel dan best, en zeker binnen bepaalde milieus, instanties en personen, over te praten en werd 't begrepen.

Wat ging echter parallel daaraan allemaal nog gebeuren?

Er ontstonden allerlei subkulturele neven-activiteiten en rariteiten. Op zich waren die soms wel aardig en meestal ook wel ongevaarlijk, maar over het algemeen verstoorden zij nogal vervelend de discussie en de feitelijke aandacht.

Zelfs zo, dat vele goedwillenden op een zeker ogenblik door de bomen het bos niet meer zagen en teleurgesteld afhaakten.

Velen konden er op een zeker ogenblik geen touw meer aan vastknopen en gaven het op. Ik ken er, die bijgevolg advocaat van de duivel werden en die zich tegen ons begonnen te keren.

Onder hen waren ook nogal wat homofielen en lesbiennes.

Zij distantiëerden zich van allerlei uitspraken, visies en publikaties. Zij trokken zich terug binnen hun eigen lokaties en relatieopvattingen, daar zij zich bij vele ontwikkelingen, kretologiën en ekstremiteiten beslist niet herkenden.

Wat ik altijd een bedenkelijke ontwikkeling heb genoemd is het her en der verrijzen van allerlei homo-bars (en andere gelegenheden) met nogal wat eigenaardige pretenties.

Naar mijn mening had een dergelijke ontwikkeling juist voorkomen moeten worden en de verschillende homo-organisaties hadden zich moeten beijveren in het sluiten van al deze getto's.

Men had in de jaren dat daar juist enige ruimte voor was moeten werken met de kreet die ik vandaag de dag nogal eens hoor:

"Wij stappen elke willekeurige kroeg en dancing binnen die wij aardig vinden. Vanaf het moment dat wij daar zijn is deze gelegenheid óók van óns. De hetero moet zich daar maar in zien te vinden en leren met ons om te gaan en aan een aantal aspecten wennen. Wij eisen de akseptatie van onze aanwezigheid daar eenvoudig op. Punt uit!

Dan was er sprake geweest van een stuk werkelijke integratie en beeldvorming. Van ruimte tot dialoog en tal van andere mogelijkheden.

In elk geval binnen onze regio, zijn de rollen nog steeds omgekeerd. Tenten met een grafschrift op de deur als "uitsluitend voor homo's en lesbiennes" en "Alleen voor leden" worden in de praktijk voornamelijk bevolkt door (nieuwsgierige) hetero's.

Op zich niet erg, maar middels dit soort kreten en praktijken schiet je wel een heel stuk doel en illusie voorbij. Binnen deze kluplokaaltjes voltrekken zich nog altijd processen die allesbehalve bevorderlijk zijn tot het vinden van eigen identiteit, ontwikkeling tot zelfakseptatie en een bevredigende formule van "hoe" om te gaan met je homofilie naar jezelf toe en naar die van anderen.

De (kommercieel gestuurde) formule van het alsmaar aanreiken van (slechte) travestieshowtjes, slaapverwekkende play-back-wedstrijdjes, ergerlijke miss-zus-en-zo-verkiezingen, hebben van de flikker alleen maar een clown gemaakt. Daar ging en ga je naar kijken!

Dat wilde en wil men zien!

Daar kon en kun je om lachen!

De ene homo aapte de ander kritiekloos na en hij doet dat nog steeds.

Dat betekent, dat in feite de kroegbazen de regisseurs zijn van het homofiele leefpatroon en dat er binnen hun lokaties nog altijd voor een belangrijk deel wordt uitgemaakt hoe de homo zijn leefpatroon dient in te vullen.

Rokerige lokaties, met allerlei gedempte flikkerlichtjes en lawaaierige achtergrondgeluiden van de top veertig. Zij schakelen prakties iedere mogelijkheid tot het reëel leggen van een normaal menselijk contact uit. Wat overblijft is het in alle opzichten met de massa mee-lallen.

Zo wordt er ingespeeld op de hiaat in de opvoeding.

Je bent immers destijds lekker hetero opgevoed en op de dag dat je zeker wist dat je "zo" was, wist je niet hoe met dat "zo-zijn" om te gaan, omdat niemand je dat ooit had verteld.

Heimelijk vluchten naar een homo-getto en daar werden je slechts de hierboven geschetste "homo-flauwiteiten" bijgebracht. Daar moet je het dan mee doen. Allerlei kerels vertelden jou, meestal uit puur eigenbelang, hoe het allemaal wel moest, hoe het wel en hoe het niet hoorde en nog steeds hoort.

Je hebt er lang over gedaan om te trachten in de maatschappij niet uit de boot te vallen, maar je wilt dat nog minder binnen de eigen klup.

Als je immers hebt afgerekend met de (min of meer vijandige) gemeenschap, ouders en familie en je bent (vooral als je een stuk bent) toegelaten tot je "gevoelsgenoten", dan zul je je wel moeten handhaven binnen het opgedrongen rolpatroon, want een weg terug is er bijna niet en wil/kun je ook niet.

Op dit alles inspelende hebben veel ho-

mo-gelegenheden, al dan niet bewust, een kwalijke invloed gehad op het complete integratie- en akseptatieproces van de homo. In Nederland hadden wij meer mogelijkheden daartoe dan elders in het westen en wij hebben deze slordig laten liggen.

Als we ons beperken tot Venlo, dan moeten we toch toegeven dat we niet veel verder zijn gekomen dan een jarenlange projectie van zeuren, onderling getwist en het blijven staren naar dia's vol blote lullen en jongenskonten tegen het plafond.

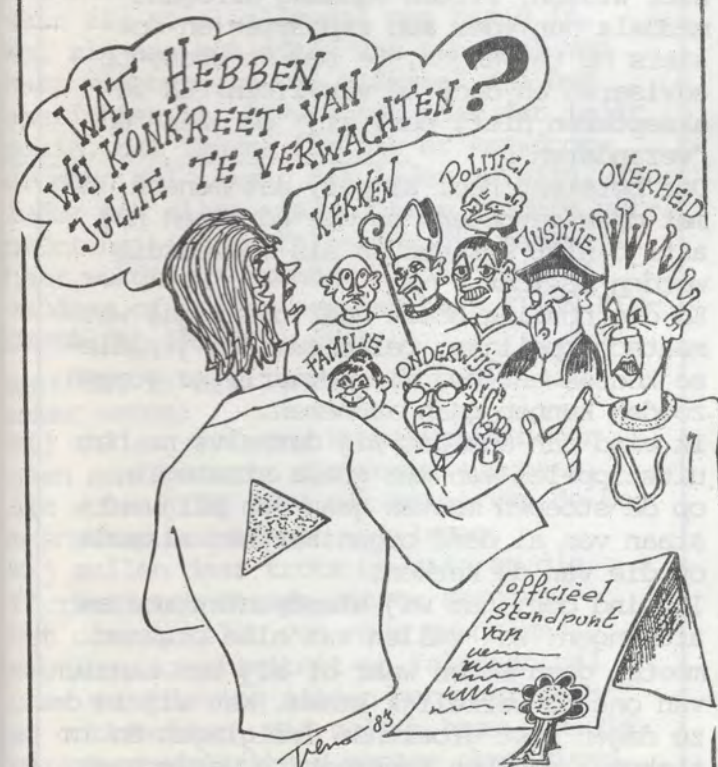
En, met hier en daar een uitzondering, is het niet veel anders tot op heden geweest. Homofilie wil maar niet "volwassen" worden en veel blijft steken in een padvindementsmentaliteit. Zo van: "Goh, als het maar leuk is en ik het volgend weekend maar haal".

Een handtasjeskultuur die belangrijker geacht wordt dan de gevoelens van degenen waar men tegenaanloopt, die men versiert, die men laat vallen...(!)

Mensen van werkgroepen raken alsmaar meer gefrustreerd, omdat het telkens maar een binnenlopen is van "idealistische nieuwkomers" en het spoedig weer afhaken, na de eerste teleurstelling of het eerste konflikt.

De kern, meestal maar enkele volhouders, kregen en krijgen niet het respect en de waardering die ze verdienen. Mensen die aan de telefoon zitten, die met hun kofertjes vol folders van de ene voorlichting naar de andere sjouwen.

Altijd maar weer "het verhaal" vertellen, die vragen beantwoorden en uitleggen.

Dat alles namens hen, die hen laten barsten, Die alleen maar kritiek kunnen spuwen, zonder zelf ooit een hand uit te steken,

of een dubbeltje te willen offeren. Vaak melden mensen zich aan voor werkgroepsactiviteiten vanwege een stuk eigenbelang, zelfbevestiging, zelfbevrediging en zelfhulp. Wanneer dit proces voorbij is, of niet aan de verwachtingen voldoet is er maar weinig voor nodig om de boel verder te laten stikken.

Gevolg daarvan is: het steeds wisselen van postbus- en telefoonnummers. Het moeilijk bereikbaar blijken op tijden dan men behoefte heeft aan contact. Dit alles komt erg amateuristisch en klungelig over. Het werkt duidelijkheid en geloofwaardigheid niet bepaald in de hand.

Men heeft nog steeds geen duidelijk en herkenbaar gezicht. Vele homofielen zijn vanwege dit soort ervaringen ernstig teleurgesteld.

Er zijn heel wat onzinnige kreten en vertoningen verkocht onder het motto: "Progressief". Dit begrip is maal wat al te vaak gebruikt tot het opstellen van allerlei "fuiken" en tot dekking van veel stinkende lading.

Een stel lesbische nonnen op een zaterdagmiddag ten tonele te voeren met allerlei onzinnige kreten slaat nergens op, als een en ander niet via een terdege overwogen en geplande regie wordt neergezet binnen het kader van een doordachte strategie.

Het effect is volslagen averechts en zelfs heel goed willende mensen kunnen er geen touw meer aan vastknopen. De homofiele jongen/meisje op zoek naar wat eerste aanknopingspunten herkent er zich niet in en de ouders die op enige afstand speuren naar een gebaar om desondanks hun kind te kunnen begrijpen en begeleiden, raken verward en soms agressief.

Daarnaast denken vele jongeren dat hun geardeheid alleen maar een bezit van HUN is. Ouderen worden maar wat vaak financieel uitgebuit, volledig genegeerd en daarna als zijnde "oude zakken" en "viespeuken" terzijde geschoven. Waarbij ik niet wil ontkennen, dat er nogal wat ouderen zijn die aan deze beeldvorming zelf verantwoordelijkheid dragen. Desondanks is er een groot aantal dat afknapt en vereenzaamt. Onder hen zijn er nogal wat die destijds voor ons allen op de barricaden stonden en waaraan we de huidige verworvenheden zonder twijfel te danken hebben.

Ik ken er nogal wat die totaal verbitterd zich hebben afgekeerd van alles dat met homofilie te maken heeft.

Zij worden nu belachelijk gemaakt door vaak snotneuzen die denken alle wijsheid in pacht te hebben, maar die vaak met

hun geaardheid, in discussie en praktijk, niet veel verder komen dan het eeuwig geleuter van hoe vaak op een nacht klaar te komen en wie er allemaal zulke afknappers zijn.

Zelfs middels allerlei periodieken van gevestigde en bekende organisaties kom je minachting tegen voor die mensen die jaren geleden voor ons de lans gebroken hebben.

Ik denk hierbij aan mensen als Dr. Trimbos die het voor het eerst voor de televisie over homofilie waagde te hebben. Aan figuren als Mary Zeldernust-Nordanus, destijds voorzitter van de NVSH. Aan mensen als dominee Klamer, Pater Gottschalk, Dr. Brongersma, Frits Bernards en vele, vele anderen.

Dat is niet korrekt en niet juist. Deze mensen spraken en schreven destijds binnen de mogelijkheden van dat moment, via een overwogen strategie die werkte in de tijd dat zij hun stem verhieven en dat nog doen van tijd tot tijd.

Het is erg gemakkelijk om, wanneer er door hun inzet een aantal verworvenheden zijn bereikt en ruimte tot dialoog is gemaakt, achteraf met stenen te gaan gooien, terwijl men ondertussen van die verworvenheden profiteert!

En als we er intussen in eigen huis al niet meer uitkomen, het daar barst van allerlei groepjes en kleurtjes die elkaar het licht niet in de ogen gunnen, het daar barst van naijver en jaloezie en men alsmat doende is een ander met afwijkende instelling, opvatting en levensfilosofie belachelijk te maken en om zeep te helpen, wat moet de BUITENWACHT er in hemelsnaam dan nog van begrijpen.

Die is er dan ook niet meer in geïnteresseerd en heeft inmiddels vanwege de huidige crisis op allerlei nivo wel andere zorgen aan haar kop.

Die "slordigheid" en "ongeïnteresseerdheid" is gevaarlijk en kan tegen ons werken.

Een aantal bewijzen voor deze stelling signaleerde ik al in het 1e deel van dit artikel in de vorige uitgave van Pink People.

Het zou daarom toch geen kwaad kunnen, als we toch weer eens wat meer solidair met elkaar werden. Als we futuliteitjes en rancunes binnenskamers met een pilsje gingen "uitvechten". Als we eens wat meer aandacht gingen geven aan een goede strategie om te komen tot dialoog.

Dialoog met elkaar, met de overheid met de kerken. Dialoog met de media, met de gemeenschap en met al degenen waar we mee te maken hebben binnen onze directe leef- en werkomgeving. Dialoog met onze

familie.

Tot het voeren van een zinnig/positieve dialoog is wel wat fatsoen en takt nodig. En voor sommigen mogen deze begrippen dan wat ouderwets klinken, de ervaring heeft mij geleerd dat er heel veel haalbaar en mogelijk is, mits men zich op basis van wederzijds respect en wederzijdse verdraagzaamheid manifesteert.

Een grote smoel heeft nog nooit vruchten afgeworpen, daar zij de ander in diens waarden aantast en dat pikt niemand. Ook ik niet.

Tot slot geldt mijn kritiek alles dat binnen onze regio doorgaat voor **PROFESSIONELE HULPVERLENING**.

Daar is in al die jaren ook niet veel meer uitgekomen dan wat discussie op grond van wat oninteressante agendapuntjes. Wat kwassie wetenschappelijk gedoe en wat vriendelijk geknik van deze of gene. Hier en daar wat mededogen dat niet verder komt dan de tolerantie van een naaikransje.

Hulpvragers die aanbellen bij de gevestigde hulpverlenende instituten binnen onze regio, worden zelden of nooit doorverwezen naar onze organisaties en medewerkers. Die "eer" behoudt men voor zichzelf, daar men denkt de wijsheid in pacht te hebben, terwijl wij al jaren weten dat wij het juist moeten zijn die middels onze voorlichtingen en discussies de professionele hulpverlener professioneel moeten maken. Die hulpverleners die gisteravond nog met open mond naar ons zaten te luisteren, omdat ze 't allemaal niet wisten, zitten vandaag arrogant middels hun voer aan rapporten en dossiers op te vangen, te registreren, te adviseren en door te verwijzen. En ze akseptereren niet, nee: zij "genezen" en "veranderen".

Dat betekent heel simpel, dat mensen met onze gevoelens op die adressen nog altijd niet serieus en als volwaardig worden belicht.

En die houding heeft voor ons nogal wat maatschappelijke, religieuze en juridische konsekwenties, die gevaarlijke vormen zouden kunnen gaan aannemen.

Ik vind dan ook dat wij derhalve na het uitstippelen van een goede strategie, op de stoepen moeten gaan (en blijven) staan van al deze organisaties, alsmede op die van de kerken.

Ik vind ook, dat wij standpunten moeten afdwingen. Wij zullen van alle organen moeten gaan weten waar of zij ten aanzien van ons nu werkelijk staan. Wat wij in deze dagen moet groeiende dreigingen én in toekomst van hen konkreet te verwachten hebben. Dat geldt ook voor alle politieke partijen.

Wij zullen hen hierom middels aangetekende schrijvens moeten vragen en zij zullen het aangetekend naar onze postbussen moeten beantwoorden. Wij hebben daar recht op.

Halfslachtig gelul kunnen wij ons niet meer permitteren. Net zo min als dat wij het ons kunnen veroorloven (en kunnen aksepteren) geleidelijk aan weer teruggeschoven, geknecht en verdrukt te worden.

Weer terug gejaagd te worden naar de bosjes en de pisbakken, naar de poel van het geniep, waar we na lange strijd uiteindelijk uit te voorschijn gekropen zijn.

Wij hebben geen enkele boodschap aan de hypocrisie van een samenleving die wanhopig naar zondebokken zoekt tot ekskuus van haar eigen falen en onvrede.

Ook de seksueel anders geaarde is in het licht van de huidige maatschappelijke en sociale crisis best bereid een en ander in te leveren.

Wat hij echter niet meer wenst in te leveren is zijn verworven recht op respect, op fatsoen, op bescherming, op humaan gedrag. Op het volwaardig serieus genomen te worden en het recht op het volwaardig mee kunnen funktioneren binnen onze totale samenleving.

En door met ons zelf en met elkaar in alle solidariteit, tegelijkertijd ruimte latend voor het geweten en de verantwoordelijkheid van ieder individu op zich, weer eens de zaken met elkaar op een rijtje te gaan zetten, kunnen we wellicht bereiken, dat de samenleving zich eerdaags, andermaal, in schaamte zal gaan afvragen waar zij zo al allemaal mee bezig is.

Wat zij aan het adres van een deel van haar medeburgers wel allemaal aan het aanrichten is. Al was het maar dat ieder gezin, dat iedere familie er van door-drongen zal raken, dat ieder verwijt, dat ieder pak slaag, iedere trap, iedere vernedering, iedere foltering die namens haar wordt uitgezonden zonder twijfel vandaag of morgen een van haar EIGEN KINDEREN ZAL TREFFEN!

Want dat is iets, wat we intussen wel zeker weten!

Wij zullen ons weer konsekwent moeten gaan manifesteren als normale mensen die volwaardig deel uit maken van de gemeenschap waarbinnen wij leven.

Wij zullen daar trots op zijn en die fierheid ook dienen uit te stralen.

Het uitschakelen van onze gevoelens, emoties, creativiteit en talenten zal onze samenleving alleen maar verarmen en ontkrachten. Wij zullen haar van die verantwoordelijkheid moeten overtuigen. Elkeen die met overleefde en kwalijke argumenten ons te lijf gaat zullen we ter verantwoording moeten roepen in 't

openbaar en daarmee konsekwent dialoog gaan voeren.

Wij zullen dat moeten doen tot primair het behoud van onszelf, maar vooral ook van al die gevoelsgenoten die ongetwijfeld nog na ons zullen komen. Wij zullen de wegen en paden vrij moeten houden, opdat ook zij ruimte behouden tot het inademen van hun rechtmatige warmte en geluk. Dat is onze verantwoordelijkheid. Wij zullen hen moeten behoeden voor vervolging en terreur. Zoals wij deze vanuit het verleden kennen en zoals deze zich dagelijks elders in de wereld manifesteert.

Laten wij er ons voor beijveren waarin een KLEIN LAND GROOT KAN ZIJN.

Politici, machtswellustelingen en kerken hebben intussen wel het histories bewijs geleverd er niets van terecht te kunnen brengen.

Zij blijken zich slechts te kunnen handhaven op basis van de aloude onderdrukkende rituelen!

Dat betekent dan konsekwent, dat we ons lot in eigen hand zullen moeten nemen en houden. Dat we om ons in vrijheid te kunnen handhaven konsekwent een eigen strategie zullen moeten volgen.

Primair, door met vooral jonge mensen te blijven praten. Door dialoog met hen uit te blijven dagen. De moed hebben, dit zelfs te doen bij bijvoorbeeld de E.O. - jongerenbijeenkomsten her en der in den lande. Door er óók aanwezig te zijn en er mee te diskussiëren, door er in te grijpen geflipte figuren als Wim Binnendijk, de Poole en consorten, met begeleiding van Gert en Hermien bezig zijn onze jonge generatie op een walgelijke manier te indoktrineren.

De E.O. vraagt er zelf om. Zie de aanhef (deel 1) van mijn artikel, wanneer zij meent dat anderen zich dienen te bemoeien in een programma-beleid, door in te grijpen.

Dialoog voeren met elkeen die door de maatschappij- en godsdienstverdwazing zich tegen ons keren en die ons agressief menen te moeten bejegenen.

Dialoog voeren met de jongeren die omrede van welke onvrede dan ook denken dat zij zich bij de Centrum Partij moeten aansluiten.

Wij zullen voor alternatieven moeten zorgen, dat wanneer mensen naar oplossingen zoeken en naar vrede en geborgenheid verlangen, zij ook bij ons en onze instanties terecht kunnen.

Opdat we kunnen hopen dat zich te zijner tijd weer een generatie mensen met frisse ideeën zal manifesteren, die eindelijk VOOR EENS EN VOORGOED, zal gaan afrekenen met al die flauwekul en dat gezanik, die eeuwenlang mensen met oprechte gevoelens hebben geknecht en ongelukkig gemaakt.

Het is prachtig dat er een half miljoen mensen de straat op gaan om te protesteren tegen de kernbewapening. Een uiting van een definitief verlangen naar VREDE.

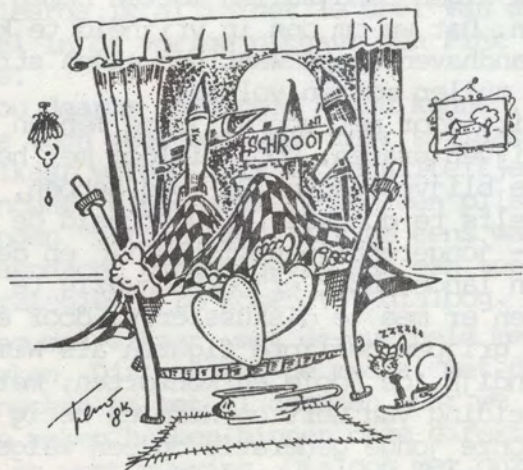
Dan moet men niet onnozel gaan doen. Vrede start bij het ieder ander diens licht in zijn ogen te gunnen.

Ieder zijn vrijheid in harmonie met elkaar te gunnen.

Zodra ieder mens weer de ruimte krijgt om in eerlijke belangstelling met oprechte gevoelens de ander aan te raken en dialoog met hem te kunnen voeren, roesten al die vervelende wapens in onze achtertuinen ongebruikt en vanzelf weg.

Of, zoals destijds een 12 jarige jongen tegen me zei:

"Als de mensen wat meer met elkaar zouden gaan vrijen, dan was er beslist veel minder ruzie en minder oorlog".

VRAGEN EN/OF INFORMATIE...

BETR. N.V.I.H. - COC - VENLO ?

DAGELIJKS BESTUUR:

- * MATTHIEU JOOSTEN, SEKR.
TEL. 077-44965.
- * JOS KARIS, PENN.M.
TEL. 077-24003.
- * RENÉ BARDOEL, BEST.LID.
TEL. 077-44965-

WERKGROEPEN EN HUN KOÖRDINATOR:

- * VROUWEN:
JANNEKE VAN DIJK,
TEL. 077-70150.
- * SOOS:
TED MERKUS,
TEL. 077-25951.
- * PINK-PEOPLE:
CLEMENS LANTMAN,
TEL. 077-24463.
- * OPVANG & INTRODUKTIE:
JOHN WIJNHOFEN,
TEL. 077-45147.
- * STAND:
ED VAN POORTEN,
TEL. 077-17936.
- * VOORLICHTING:
CHRIS VAN VLIJMEN,
TEL. 077-22080.
- * STADSGROEP ROERMOND:
MARIEKE KRONEMAN,
TEL. 04750-15765.
- GONNIE VERVUURT,
TEL. 04750-18263.

MADAME GIGI

OP VRIJDAG 30 MAART A.S. OM 20.00 UUR
IN DE ORANJERIE TE ROERMOND EEN OPTRE-
DEN VAN DE MADAME-GIGI-REVUE.

Madame Gigi is een travestie-revue,
die normalerwijze uit 4 personen be-
staat. Zij presenteerden zich in deze
formatie b.v. via televisie.

Speciaal voor hun optreden in Roer-
mond werd het aantal deelnemers uit-
gebreid tot 8.
Ook de duur van het programma wordt
verlengd.

Dit optreden in Roermond mag dan ook
als uniek beschouwd worden.

De aanwezigen zullen zich verwonde-
ren over de perfectie van de show.

De show is van een dusdanige kwali-
teit, dat vele aanwezigen op de a-
vond, zich gedurende het optreden
zullen afvragen of het nu wel écht
mannen zijn die deze show verzorgen.

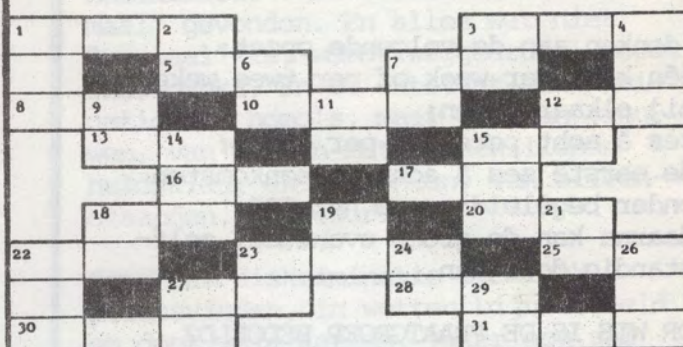
EEN SHOW DIE U EIGENLIJK NIET MISSEN
MAG!

Plaatskaarten zijn te verkrijgen in
de voorverkoop in alle GAY-zaken in
Roermond, alsook in Club Les Amis,
Venlo.

In samenwerking met club Les Amis
wordt op deze avond gezorgd voor
GRATIS VERVOER TERUG van Roermond
naar Venlo.

LETTERGREEPRAADSEL...

Puzzelnr. 13.

In elk vakje van deze figuur dient een
lettergreep te worden geplaatst.
De uit deze lettergrepen samengestelde
woorden, hebben de volgende betekenis:

HORIZONTAAL:

1. Feestsnippers. 3. Handwerksman.
5. Seinsysteem. 7. Uithangteken.
8. Razen. 10. Draagband. 12. Zwakzinnig.
13. Deel van spoorbaan. 15. Werelds.
16. Geslacht. 17. Kortschrift.
18. Handig. 20. Uitstaltafel.
22. Schuttinggewas. 23. Bis.
25. Doen ophouden te vloeien.
27. In landelijke stijl. 28. Periode.
30. Luguber. 31. Linnengoed gladmaken.

VERTIKAAL:

1. Samenstelling. 2. Indon. eiland.
3. Nauwelijks. 4. Euvel. 6. Half.
7. Hooghartige houding. 14. Professioneel.
15. Eentonig. 18. Duwstok op boot.
19. Kolenwagen. 21. Groep zitmeubels.
22. Persoon uit bekende Zuid Hollandse stad.
23. Ouderwets. 24. Diner.
26. Forenzen. 27. Kalmpjes aan. 29. Deskundige.

Voor belangstellenden is verkrijgbaar:

HOMOSEKSUEEL-GELOVIG
GELOVIG-HOMOSEKSUEEL

Een Homo-Apologie.

Te bestellen bij Chris van Vlijmen,
tel. 077-22080. Kosten: fl. 9,00.

PRAATGROEPEN !

Je kunt weer in een praatgroep in Venlo!

Bij voldoende belangstelling willen we een vrouwen- en een mannenpraatgroep van start laten gaan.

We denken aan de volgende opzet:

- één keer per week of per twee weken bij elkaar komen;
- zes à acht personen per groep;
- de eerste zes à acht bijeenkomsten onder begeleiding op het COC;
- daarna kan de groep eventueel zelfstandig doorgaan.

VOOR WIE IS DE PRAATGROEP BEDOELD?

Voor iedereen die in een praatgroep over haar/zijn (homoseksuele) problemen wil praten en daarbij steun of herkenning zoekt. Of voor degenen die gewoon over het omgaan met hun homoseksualiteit willen praten.

Aanmelden/informatie:

Vrouwengroep: Janneke van Dijk, tel. 70150

Mannengroep : John Wijnhoven, tel. 45147.

V R O U W E N G R O E P .

Sinds we de vorige keer in Pink People stonden is er veel veranderd.

We zijn sinds een paar weken namelijk een "slapende vrouwengroep", omdat er ons inziens (nog) geen behoefte bestaat aan een vrouwengroep, gezien de minimale belangstelling van vorige jaren en omdat onze vrouwkracht beperkt is.

Mocht er toch behoefte/belangstelling bestaan voor onze groep, dan zullen we ontwaken!

We blijven in ieder geval bereikbaar.

Nicole, Anita en Janneke.

OPROEP: LESBIESE SEKSUALITEIT!

Ik ben studente aan het Sociaal Hoger Onderwijs in Friesland en ik ga me de komende maanden bezighouden met een onderzoeksstage.

Ik ben lesbies en ik heb gemerkt, dat er heel weinig bekend is over hoe lesbische vrouwen omgaan met (hun) seksualiteit.

Vragen als: wat voor plaats heeft seksualiteit in je leven; Wat zijn je gedachten en gevoelens over seksualiteit; Heb je wel eens fantasieën? Deze vragen heb ik mezelf gesteld en zou ik in mijn onderzoeksstage andere lesbische vrouwen willen stellen. Mijn plan is om 10 à 15 vrouwen te interviewen en deze interviews te verwerken in een skriptie.

Heb je zin om je medewerking te verlenen, dan kun je bellen of schrijven naar:

ASTRID WEURMAN,
WILLEM LORÉSTRAAT 57,
8921 CG LEEUWARDEN.

TELEFOON: 058-153949.

Alle informatie en gegevens worden vertrouwelijk behandeld en de anonimiteit blijft gewaarborgd.

DE WERKGROEP OPVANG & INTRODUKTIE!

Deze groep staat niet alléén open voor nieuwkomers!

Hij is er ook voor jou.

- om zo maar eens een praatje te maken over de dingen die je bezig houden;
- voor deelname in een praatgroep;
- om zomaar even op te bellen voor een korte babbel;
- introductie op soos, in homobar, of andere dingen die voor jou nog wat moeilijk zijn;
- enz.

- * Janneke van Dijk, tel. 077-70150.
- * John Wijnhoven, tel. 077-45147.
- * Chris van Vlijmen, tel. 077-22080.
- * Clemens Lantman, tel. 077-24463.

ORPHEUS AFD. LIMBURG.

WERKGROEP VOOR HUWELIJK EN
HOMOSEKSUALITEIT.

KONTAKTPERSOON IN DEZE REGIO:

JOHN WIJNHOFEN, TEL.: 077-45147.

De bijdrage voor dit nummer bestaat uit een "column" van Gijs, welke hij voor de radio heeft uitgesproken in het programma "Homonos" op 10.06.83.

Hij heeft dit willen doen om iets te kunnen vertellen over zijn "ervaringen" als homo in relatie tot zijn kinderen.

Lieve kinderen,

Toen ik vier jaar geleden aan mamma vertelde dat ik homoseksueel was, waren jullie nog maar klein: zeven en vijf jaar oud. In de tijd daarna is er zoveel gebeurd... Ook met mij en met jullie. Dat ik daarover op de radio iets vertel is, omdat ik hoop dat andere vaders, andere moeders en andere kinderen ook iets zullen hebben aan wat ik, en wat jullie met mij, meemaken.

Net als in mijn opvoeding, wordt voor veel kinderen het woord "homoseksualiteit" verzwegen of alleen als scheldwoord gebruikt. Als kinderen opgroeien zien ze hun vader en moeder, de buurvrouw en buurman, vaders en moeders van vriendjes en vriendinnetjes. Misschien ontmoeten ze nog wel 'ns een ongetrouwde oom of tante, maar dan wordt gezegd; "Die is nog ongetrouwd..." of "Die is vrijgezel...". Veel vaders en moeders kennen niet eens homoseksuele mannen en vrouwen, of weten niet of mensen die ze wel kennen, wellicht homoseksueel zijn.

Op die manier groeien kinderen op met de gedachte zelf ook vader of moeder te zullen worden, en vaak zullen ze hun kinderen later hetzelfde bijbrengen.

De wereld waarin wij leven blijft op die manier steeds bestaan uit gezinnen

en uit vaders en moeders; althans... zo lijkt het. De boeken op school, de televisie, mensen met wie je te maken krijgt: alles bevestigt dat beeld. Met een moeilijk woord noem ik dat "de hetero-maatschappij" of "hetero-normaliteit". De wereld wordt "normaal" gevonden. En alles wat niet "normaal" is, wordt weggedrukt, wordt onderdrukt. En zo ontstaat diskriminatie van homo's, maar ook van vrouwen, van mensen met verschillende huidskleur en gewoonten, van alleenstaanden, enzovoort.

Soms zal diskriminatie openlijk plaatsvinden, in wetten bijvoorbeeld en door vele kerken. Vaker nog zal diskriminatie onbewust en bijna onmerkbaar plaatsvinden. Bijvoorbeeld door te ontkennen dat homo-diskriminatie nog bestaat. Of door te zeggen dat homo's niet zo openlijk zouden moeten laten merken wie en wat ze zijn.

Hoewel er gelukkig vele homoseksuele mannen en vrouwen zijn die openlijk laten merken dat ze er wél zijn, flikkers en potten noem ik hen, zijn er heel veel homoseksuele mensen die vinden, dat ze dat niet zo moeten doen. Plus de mensen die, niet zonder reden, bang zijn voor hun omgeving. Op die manier blijft de mening bestaan dat homo's toch maar een kleine groep vormen, en dat ze in de kennissenkring van "normale" mensen niet voorkomen. Dat blijft zo, als homo's zich niet openlijk als homoseksueel laten kennen!

Ook vaders en moeders die homoseksueel zijn, hebben allerlei redenen om "het" te verbergen voor hun jonge kinderen, ook al weet hun man of vrouw het al. Wat ik, en hopelijk jullie ook, deze afgelopen jaren hebben geleerd is dat het wel mogelijk is... dat het wél mogelijk is om een homoseksuele vader te hebben die dat ook naar buiten laat merken.

De homostrijd waarmee ik bezig ben kan niet buiten jullie om gaan. Ik moet jullie betrekken in vele van de activiteiten die ik doe. Of dat nu bezoek aan het COC is, dat gebouw dat zoveel jaren emotioneel onbereikbaar voor mij was, of bezoek aan coffeeshops en

VEGETARISCHE MAALTIJDEN

van 17.30 - 20.30 uur (niet op maandag en dinsdag).

KLEINE HAPJES, TOT IN DE KLEINE UURTJES

Geopend:

van 14.00 tot 2.00 uur.

(maandag gesloten, zondag vanaf 16.00 uur open).

Café-eethuis SYMPHONION,
Dominicanenstraat 6 (achter C&A),
5911 KA Venlo.
Tel.: 077-18066.

BOEKHANDEL ANTARCTICA, POLITIEK EN LITERATUUR MODERN ANTIQUARIAAT.

We zijn het nieuwe jaar ingegaan met gewijzigde en uitgebreide openingstijden:

Dinsdag	10.00 - 18.00 uur.
Woensdag	10.00 - 18.00 uur.
Donderdag	10.00 - 18.00 uur. en 19.00 - 21.00 uur.
Vrijdag	10.00 - 18.00 uur.
Zaterdag	10.00 - 17.00 uur.

Bij ons kunt u ook studie- en schoolboeken bestellen. We zijn erg snel met leveren: Binnen een week kunt u uw gevraagde boeken komen afhalen...

BOEKHANDEL ANTARCTICA
DOMINICANENSTRAAT 6 (ACHTER C&A),
VENLO.
TELEFOON 077-43938.

kafees waar ik graag kom, als ze ten minste overdag open zijn, want met elf en negen jaar zijn jullie voor avondbezoek nog wel wat jong. Met mij ervaren jullie de vernedering uitgescholden te worden voor vieze homo, of nagekeken te worden als je gezicht een beetje is opgemaakt. Of de woede over het afwijzen van een COC-spandoek bij de Dokwerkers-demonstratie, laatst.

Een ander voorbeeld is dat jullie soms plaatjes of mensen aanwijzen, van wie jullie aannemen dat hij "mijn type" wel zou kunnen zijn. De openlijkheid waarmee dat gebeurt, is het belangrijke en essentiële verschil, met de verzwijging tegenover kinderen en ook tegenover grote mensen, zoals dat in mijn opvoeding gebeurde.

Ik verwacht dat jullie voor jezelf en voor anderen de les zullen leren, om jezelf niet te verstoppen en ook anderen niet te dwingen dat te doen. Mensen zijn niet "normaal" of "abnormaal". Ieder is uniek en daarmee ook verschillend van ieder ander. Ieder is gelijkwaardig. Uit die les moet volgen een maatschappij waarin geen diskriminatie meer voorkomt van homo's, van vrouwen, van buitenlanders, van dikke mensen, van oude mensen, van jonge mensen. Laat zien wie je bent en wat je bent en laat je niet wégdrukken.

Zo kinderen, dat was het dan. Tot spoedig ziens en de groeten aan mamma. Veel liefs van jullie vader.

Gijs.

NEUROSENLEER EN VROUWENHAAT.

Het Tijdschrift voor psychiatrie heeft een boeknummer uitgegeven, waarin onder andere het boek "Neurosenleer" van Kuiper over de hekel wordt gehaald. Sylvia Lammers gaat in het openingsartikel de professor te lijf en verwijt hem vrouwen- en zelfs mannenhaat. De vrouwen komen er alleen veel slechter af, aldus Lammers. Dit veel omstredden boek, enige jaren geleden is er felle kritiek vanuit homo-kringen op gekomen en heeft Kuiper de kritiek

geaksepteerd, is het enige leerboek in neurosenleer en wordt intensief gebruikt op zeer veel mediese, paramediese en kliniese opleidingen.

De citaten die Lammers gebruikt spreken voor zich. Haar analyse van het boek komt op het volgende neer: Alle schuld van neurotische ellende en perversie wordt systematisch op het conto van de vrouw geschoven. Neurosen die vrouwen hebben, hebben als oorzaak jaloezie op mannen. Dat vrouwen elkaar neurotisch kunnen maken komt niet voor.

Vrouwen zijn ook de oorzaak van neurosen bij kinderen.

Homoseksualiteit van vrouwen komt niet in het boek voor. Van mannen wel, dan is het een noodoplossing voor hun gefrustreerde behoefte aan passief feminie verlangens. Die mogen ze wel hebben, maar Kuiper is van mening dat die verlangens gesublimeerd moeten worden.

In plaats van passief-ontvangend moet de man een actief veroverende instelling hebben.

Vrouwen worden alleen waargenomen in relatie tot elkaar en tot de samenleving. Onderdrukkend gedrag en agressie van mannen tegenover vrouwen komen in het boek niet voor.

Een karikatuur als je het zo leest, ware het niet dat dit boek het enige in zijn soort is.

(Tijdschrift voor psychiatrie, Boeken 2, jaargang 25, losse nummers fl. 10,--, abonnement fl. 61,--. Uitgeverij Boom, Pb 58, 7940 AB Meppel).

"HIER LOOPT UW ANGST".

weergave van een artikel van C. van Nijnatten e.a. uit *Jeugd & Samenleving*, 1983, nr. 10.

Seksualiteit is een belangrijk onderwerp om over te praten, te schrijven of te lezen. Dit blijkt wel uit het groot aantal voorlichtingsboeken dat hierover verschijnt.

Het artikel "hier loop uw angst" concentreert zich op het onderwerp homoseksualiteit in voorlichtingsboeken over de periode na 1940 in Nederland. Onderzocht werden twee zaken;

1. Wat vertellen ze over homo's en over homoseksualiteit;
2. In hoeverre is de veranderde houding op te vatten als een bevrijding van homoseksualiteit.

De onderzochte boeken werden ingedeeld in drie categorieën:

A. Afwijzend. Hieronder vallen die boeken die homoseksualiteit doodzwijgen of in verband brengen met verleiding in de jeugdijaren, relatie zien als leven in een armoedige hel. Uit het onderzoek blijkt dat vooral de boeken verschenen tussen 1940-60 bij deze categorie behoren. De afwijzing is afkomstig van zondepreikers en van de mediese/psychiatrische wereld die homoseksualiteit zien als een psychisch disfunctioneren t.g.v. een scheefgroei van de persoonlijkheid.

De stoornis wordt verklaard vanuit de psychoanalyse, de oorzaak wordt gevonden in een bazige moeder, een afwezige vader e.d. Ook na 1960 blijft de psychologische stoornis een rol spelen in de voorlichtingsliteratuur. Van de psychoanalyse vindt een verschuiving plaats naar de geruststelling dat elk kind een homoseksuele fase doormaakt.

Dit is geen rede tot paniek, zolang het kind maar niet in deze fase blijft steken.

B. Middencategorie. De auteurs hiervan verwerpen de opvatting van homoseksualiteit als een ziekte en pleiten voor begrip. Homo's akspeteren want ze hebben het toch al zo moeilijk. Wel een veroordeling voor degenen die uit nieuwsgierigheid of uit sensatie de homoseksuele liefde bedrijven (Diekman, 1961). Ook de verheerlijking van homoseksualiteit wordt afgewezen. Homo's als hetero's worden dringend verzocht binnen hun eigen hokje te blijven.

Een eigen gebied toekennen is nodig om te controleren en te normaliseren. Kortom, homo's moeten verantwoord met elkaar omgaan, gesteund door een tolerante, niet-veroordelende wereld. Hulp wordt gegeven bij de ontwikkeling van de niet-seksuele kanten van het leven. Hiertegenover staat de hetero die meer naastenliefde moet tonen voor de homofiele medemens.

C. Aksepterende boeken. Vooral na 1970 is deze categorie sterk toegenomen, homoseksuelen worden steeds meer als een door de samenleving onderdrukte groep gezien. "Homoseksualiteit" is absoluut geen probleem. Wat wél een probleem is, is de samenleving waarin we leven en waarin bepaalde seksuele gedragingen moeten worden onderdrukt en belachelijk worden gemaakt (Donkers e.a., 1980). Negatieve aspecten na 1970 blijven, dat

de homo-subkultuur niet beschreven wordt, de hoofdstukken over homoseksualiteit afstandelijk beschreven worden en weinig gericht op jongeren. Gevolg is, dat er in Nederland in 1971 en 1981 aparte boekjes verschenen over homoseksualiteit voor jongeren (jongen/jongen/meisje-meisje van de Amsterdamse jongeren actiegroepen homoseksualiteit in 1971 en "Ook zo" van COC en Schorerstichting in 1981).

Wat zegt deze ontwikkeling over de bevrijding van homoseksualiteit?

Door de grotere hoeveelheid informatie die bestaat over homoseksualiteit, door de grotere tolerantie kun je makkelijker uitkomen voor je homo-zijn. Er ontstaan instanties waar je over je seksualiteit kunt praten, bijv. N.V.S.H. Niet hoe je die moet beleven, maar wat je als persoon het prettigst vindt. Jezelf zijn is fijn, dus ook als homoseksueel.

Voel je je hierdoor ook bevrijdt als homo-zijnde?, volgens de schrijvers van het artikel niet. Als je voor je homo zijn uitkomt (bekentenis, cultuur-Foucault) betekent dit meteen dat je binnen een hok/kategorie geplaatst wordt. Juist het praten over wie je bent, wat je voelt, welke seksuele identiteit je hebt, kan op het individu uitwerken als een uitnodiging om zich "uit eigen beweging" te voegen naar het beeld wat de buitenwereld van de homoseksueel heeft.

Zodoende ben je als homo herkenbaar en dus controleerbaar.

Door homoseksualiteit met een ziekte, geaardheid of levensstijl te verbinden blijft het "etiket" homoseksueel beladen. Het kan een scheiding aanbrengen tussen diegenen die wél zo zijn en diegenen die niet zo zijn (zie ook beschrijving middenkategorie), tederheden tussen seksegenoten verdacht maken en afremmen (stoeipartijen en omhelzingen bij voetbalwedstrijden worden gelukkig dan nog niet als homoseksueel gekenmerkt, evenal ontmoetingen in het mannenkafé -BJ-).

Fiksatie en kategorisering mag niet plaatsvinden, er moet ruimte zijn voor nieuwe ontwikkelingen andere levensstijlen, onverwachte relaties en toevallige pleziertjes, los van identiteit of rol. Dan kan men pas spreken van bevrijding.

Ben Janssen.

BAR - DISCOTHEEK - CLUB
LES AMIS

Stalbergweg 19 Venlo Tel:077-44441

Open van 21.00 tot 2.00 uur
Weekends 21.00 tot 3.00 uur
's Maandags gesloten